

Request for a statement by ex-Minister.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—

On a point of information. I requested the ex-Minister for Electricity if he is willing to make a statement. He said he would let us know after some time. I am anxious that he should make a statement before we deal with the Budget. I have avoided making any reference to this matter till now. By making a statement before we take up the Budget, he will greatly help us. I request him to let us know if he can oblige this House. (Addressing Sri Siddalingaiya) It is your right to make a statement.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member is requested to address the Chair. I cannot compel a member.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is his right to make a statement before this House and let the members know the circumstances and causes that unfortunately led to his resignation so that, as I said, if he makes a statement it will greatly facilitate our work.

Mr. SPEAKER.—The other day I have already drawn the attention of the House to rule 118. There ends the matter.

BUDGET FOR 1953-54. GENERAL DISCUSSION.

Mr. SPEAKER.—We will begin discussion on the Budget. Shall we fix a time limit of 15 to 20 minutes for speaker?

Hon'ble Members.—Yes.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—
ಸ್ವಾಮಿ, 1953-54ನೇ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಡಿಫಿಷಿಟ್ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಸಭಾನಾಯಕರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನೇ ಬೋಲಾ ಬೀಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಬೋಲಾ ಅವರು ತಿಳಿಸಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಈ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬದ್ಧವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ತಯಾರಿಸಿರುವ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹೊಸದಾಗಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ, ಕಂದಾಯ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ

ನೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೈಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಆಸೆ ಅಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಸಫಲಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಕೆಲವು ಚುನಾವಣಾಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ಜರುಗಿ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಸೋಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Maddur).—You had not put any candidate. He was an independent candidate.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—We had put a candidate; ಅದು ನಿಜ ಸ್ವಾಮಿ. ಸಿಂಬಲ್ ಗಳನ್ನು ಸಹ ತಪ್ಪಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಕೂಡ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾರ್ತಿಗೆ ಇದೇ ಇರಲಿ ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸೋಣ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ತಾವು ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿರುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಗಿನ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣದ ಚರಾವಣೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಹಣದ ಸೌಲತ್ತು ಎರೋಧ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯ ಗೆಲುವಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಸೋಲನ್ನೇ ನೋಡಿ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅಂತೂ, ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಗೆಲುವಿಗೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ, ಎಂದರೆ 1947ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವು ಒಂದು ಏಕ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪುರಸ್ಕಾರ, ಸಹಕಾರ, ಸೌಹಾರ್ದ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಲು ಅವಕಾಶವುಂಟಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಪಾರ್ಟಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿಬರಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ 1947ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತೋ ಅದು ಏಕ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೇ ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಮಹದಾಪಕಾರ ಉಂಟಾಗಬಹುದೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಆ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿರ್ವಾಹವಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ, ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಾರ್ಟಿಯ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಜನ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, 'ಕಾಂಗ್ರೆಸ್' ಎಂಬ ಒಂದು ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದುದರಿಂದ ಏನೋ ಹೋಗಲಿ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಇವರೇ ಸರಕಾರ ನಡೆಸಲು ನೋಡೋಣ, ಎಂಬ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಎರಡು ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಚಾತುರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು "ನಮ್ಮ ಕಂದಾಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಜಾಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಮಗೇ ಒಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರ ಹಿಂದಿನ ಮತ, ಮುಂದಿನ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಾವೀಗ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ ವಿಚಾರ. ಬಡ್ಡೆಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಡತನದ ದೇಶ. ನಮ್ಮ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು, ಅವರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅಡ್ಡತ ವರ್ಗದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಧೈಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನೀವು ಅನೇಕ ಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇನೋ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ, ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಒದಗುತ್ತಿದ್ದುವು, ಆದರೆ ಈ ದಿವಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನೋಡೋಣ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ನಿರ್ಗತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕವರು ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುವವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 20 ಜನರು ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಲೆಗೆ 2½ ಟನ್ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಶೇಕಡ 75 ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ರಿದ್ದು ತಲೆಗೆ ¼ ಟನ್ನಿನಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವುಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರೆಂದು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ದಿವಸ ದಿವಸಕ್ಕೂ ಇನ್ನೂ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ದರಿದ್ರರು ಇನ್ನೂ ದರಿದ್ರರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದೀರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್. (ಹುಣಸೂರು).— ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅದನ್ನು ತಾವೇ ಹೇಳಿ. ತಾವು ಗೋಲ್ಡ್‌ಮೋರ್-ಫುಡ್ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಏನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿದ್ದೀರಿ ? ತಾವೇ ಹೇಳಿ. ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗಿಂತ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90 ಜನ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಶೇಕಡ 90 ಜನರು ಬಡವರೇ ಆಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿದ ಹೊರತು ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿನೇಕರಿಗೆ ಈಗ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಷ್ಟು ಹಿಡುವಳಿ ಜಮೀನಿಲ್ಲ. ಹಿಡುವಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಜನಗಳು ತಮಗೆ ಅದಷ್ಟು ಆಯಿತು, ಹೋದಷ್ಟು ಹೋಯಿತು ಎಂಬ ಉದಾಸೀನ ತೆಯಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಭದ್ರ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ consolidation of holdings ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಯಾವ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ತಕಾವು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ರೈತ ನೂರು ದಿವಸ ಅಪೀಸಿಗೆ ತಿರುಗಬೇಕು. ಆತನ ಎತ್ತು, ಸತ್ತು ಹೋಗಿ ಆತ ಎತ್ತು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ತಕಾವು ಸಾಲಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ದರಬಾಸ್ತು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಜಮೀನಿನ ನಂಬರುಗಳ ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುವೇಕಾದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಾಪೀಸಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ತಿರುಗಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತನ ಉಪ್ಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆತನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಆತನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಕೂಡದು ? ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆತನ ಎತ್ತು, ಸತ್ತು ಬೇಸಾಯ ನಿಂತರೆ ಆತನನ್ನು ಕೇಳುವವರಾರು ?

ಆದಿರಲಿ, ಗೋಲ್ಡ್‌ಮೋರ್-ಫುಡ್ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಬಡ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಖಾಯಿಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಅನೇಕರು ಜಮೀನಿನ ಕಿಮ್ಮತ್ತನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಆಗಲೇ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ, ಇನ್ನೂ ಖಾಯಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಾಗುಮಾಡಿ ಹಸನು ಮಾಡಿದ ಜಮೀನನ್ನು ಹರಾಜಿಗಿಟ್ಟು ನೂರಾರು ನಿರ್ದಶನಗಳೂ ಕೂಡ ಇವೆ.

ಅಮೇಲೆ ಕಂದಾಯದಲ್ಲೇನಾದರೂ ರಿಯಾಯಿತಿ ಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಎಂದರೆ-ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೂ ತೆರಿಗೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಪಾನಿನಿರೋಧವೆಂದು ತಂದರು; ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸೆಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಂತು. ಇತ್ತ ಪಾನಿನಿರೋಧದಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಣವೂ ಕಡಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. 1947-48 ರಲ್ಲಿ 170 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅದಾಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ 1952ರಲ್ಲಿ 210 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಅದು ಏರಿತು. ಇಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೂ ಸೆಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನೇನೂ ವಜಾಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಂತೆಂದು ರೈತರಿಗೇನಾದರೂ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಟ್ಟಿರಾ ?

ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಹಾಗೆ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಲಭಿಸಿ ವೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡೋಣ. ಸರ್ಕಾರ ಎಂಬುದು ಐಯು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳ ರಾಜ್ಯಭಾರವಾಗಿದೆ ? 1946-47 ರಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸಿಗಾಗಿ 29 ಲಕ್ಷದ 30

ಸಾರಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದು 112 ಲಕ್ಷವಾಗಿದೆ! ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ನೋಡಬಹುದು. ಪೋಲೀಸಿನ ಬಾಬಿಗೆ 30 ಲಕ್ಷದಿಂದ 120 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿದಂತೆ ಇತರ ಜನಾನುಕೂಲಕರವಾದ ಬಾಬಿಗಳಿಗೂ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಜನರಲ್ಲಿ ಆಶಾಂಶವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಹುರುಪನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಏನುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಹೊಸ ಹೊಸ ಸ್ಕೀಮು ಬರುತ್ತಿದೆ. ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರು. ಇದು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ನಡೆಯಿತು, ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು ಎಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳೆಂದುಮಾಡಿದರು. ಜನರನ್ನು ಪೇರು ಹಾಕಿ, ಪೇರು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಈಗ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟರು. ತಿಂದವರು ತಿಂದರು, ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಏನಾಯಿತೋ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ಆಫೀಸರೇ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಒಬ್ಬ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ವಾಪಸು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜನರ ಗಂಟು ಪೇರು ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ನಾವಿದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಅಧಿಕಾರ ಮೋಹದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ನೀವೇ ನೋಡಿ, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಅವರ ಟೀಕೆ ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದೋ, ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ, ನೀವೇ ನೋಡಿ. ಅಧಿಕಾರದಾಹವಿರುವುದು ಆಕಡೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಗೊಪಿನವರಿಗೆ, ನಮಗಲ್ಲ. ನಾವು ಹೇಳುವುದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಅಂಥಾ ದೃಢರೂ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಮೇಲೆ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾವು ಹುಡುಗರು, ಏನೂ ತಿಳಿಯದವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವವಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ಈಚೆಗೆ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟೀ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟೀ ಬದಲಿ, ಕಂದಾಯವೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಲಭಿಸುವುದಾದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸವೇ ಇವರು ಎಂಥೆಂಥ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿ—ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲಾಖೆಗೆಂದು ವ್ಯಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವೇನಾದುವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹುಚ್ಚಾಪಟ್ಟಿ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆನು ಪ್ರಯೋಜನ? 1943-44ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 24 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಇತ್ತು; ಈಗ ಅದು 13 ಕೋಟಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ರಿಸರ್ವ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿಹೋಗಿವೆ. ರಿಸರ್ವ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟೋ ತರಹ ರಿಸರ್ವ್‌ಗಳಿದ್ದುವು. ಸ್ಟೆಪರ್ ರಿಸರ್ವ್, ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನಿಂಗ್ ರಿಸರ್ವ್, ಇರಿಗೇಷನ್ ರಿಸರ್ವ್—

ಮುಂತಾಗಿ ಐದಾರು ರಿಸರ್ವ್‌ಗಳಿದ್ದು ಈಗ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕರಗಿಹೋಗಿವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆಯೇ? ಏನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಕಾಮಗಾರಿ ನಡೆದಿದೆಯೇ? 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಂದಾಜಿರುವ ಭದ್ರಾ ರಿಸರ್ವ್‌ಯರಿಗೆ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಾರಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ? 60—70 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ನಮಗೆ ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಬರುವ ಕೆಲಸ ವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅಂಥದೊಂದೂ ಇಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಒಂದು ಉದ್ಯಮವನ್ನೂ ತಾವು ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಇವೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಮರುಳುಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ಕೀಮುಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

Sri D. DEVARAJ URS (Hunsur).—

It is an all India scheme!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇರಬಹುದು. ಈ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವವರು ಯಾರು? ಕೇವಲ 4% ನಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುವ ಅವಿರಿಕಾದವರ ಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಾವು 45 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ಇದಲ್ಲಾ ಯಾರಿಗೆ? ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಗೆ. ಮಲಬಾರ್, ಕೊಡಗು ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ನಾವಿಲ್ಲ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ 65 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಥಾ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಬದಲು, ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಲಕ್ಷದಂತಾದರೂ ಹಂಚಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಬಾವಿಗಳನ್ನೂ, ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದೊಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ 98% ಭಾಗ ಕಟ್ಟಿದ್ದಿರುವಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಬಂಡಿಸಿಕೂಡದೆ! ಈ ರೀತಿ ಇವರುಗಳು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಕೀಮುಗಳಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ; ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲೂ ಯಾವುದೂ ಕೈಗೂಡಿಲ್ಲ. ವನಮಹೋತ್ಸವವೆಂದುಮಾಡಿ 15 ಲಕ್ಷ ಮರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು, ಇಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ 15,000 ವಾದರೂ ಉಳಿದಿವೆಯೇ? ಯಾವುದಾದರೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿ ಹೇಳಲಿ, ನೋಡೋಣ.

ಇದರಮೇಲೆ ಪಾಂಡಿಮಾರ್ಗ ಯೋಜನೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ನಡೆಸಿ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕಿದ್ದೆವು. ಇಂದು ಆ ದುಡ್ಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಕೋಟಿ, 84 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೋಟಾರು, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಎಂದರೆ ಎದೆ ಒಡೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ! ಜನಗಳು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಮೇಲೆ ಮತ್ತೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ನೀತಿ ಯನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಅದೊಂದು ಒಸಿಲುಕುದುರೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಯಾವ ಯೋಜನೆಗೆ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಹಾಕಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಅದನ್ನೇ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವೇನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೆ ?

1-30 P.M.

ಏಕೆಂದರೆ, 36 ಕೋಟಿ ಇದ್ದ ರಿಜರ್ವ್ ನಿಧಿ ಈಗ ಕೇವಲ 13 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ, 'As it was made clear in the last Budget speech, the plan can be implemented only to the extent of resources available, with the provisions now made; we have first to think of wiping out the deficit and any enhancement in the provisions can be thought of only with the increased central assistance' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಹಾಯ ಬಂದಾಗ ನಾವುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಏನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಮಾಡಿರುವುದು ಸುಮ್ಮನೆ ಜನಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಾಗಿ ಶೋರಿಸುವುದಕ್ಕೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೂ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ ಬರುತ್ತದೆ? 'Against the planned expenditure of 719.32 lakhs, a sum of Rs. 517.43 lakhs have been expended and during the current year a sum of Rs. 593.36 lakhs has been provided for expenditure as against an allotment of Rs. 792.01 lakhs in the plan. There will thus be a short fall in the planned expenditure of Rs. 400.54 lakhs for the first two Years of the plan' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಖೋತಾ ಆಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಹೇಗೆಮಾಡುವುದು? ಕೇಂದ್ರದ ಸಹಾಯ ಬಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೀರ್ಗಾದರೆ ಯಾವ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು? ಇದರಿಂದ ಏನು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೋಚಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ರಿಲೀಫ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷದೇಶದಲ್ಲಿ 2/3 ಭಾಗ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಇದೆ, ಸುಮಾರು 52 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಕೀರ್ಗಿರುವಾಗ ಧಾನ್ಯ ಶೇಖರಣೆ ನೋಡಿದರೆ, 12 ಲಕ್ಷ ಪಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಈಗಲೇ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಪಲ್ಲ ವಸೂಲುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಗಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಜನರಲ್ಲಿರುವ ದವಸವನ್ನು

ಅವರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡದೆ—ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ—ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಇರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ನಂಬದೇಯಿರುವವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ! ನಿಮ್ಮ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಮಾಡುವಂತೆ ನಟನೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಹಿಂದಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾಗಿರುವುದರ ಸರಾಸರಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಆದರೆ ಮೇಲೆ ದವಸವನ್ನು ರೈತರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದೆಂದರೆ ಏನರ್ಥ? ಬೆಳೆ ಆಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಈ ವರ್ಷ ಎಂದು ನೋಡಬೇಡವೆ? ಕಳೆದ ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದೇ ಆಧಾರವೆ?

ಆಹಾರ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಕಡಮೆ ಎಂದೆ ಮೇಲೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸೇರಿದ್ದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮೂರು ಸೇರು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೆ? ಜನರಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಹಾಕಾರ ಹುಟ್ಟಿದೆ, ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಬೆರೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏನರ್ಥ? ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಲು, ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು, ಅವರ ಕೈಯ್ಯಿಲ್ಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆದು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಬೇಕು. ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಧಾರಣೆ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದು ಎರೋಧಾಭಾಸವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಬೆರೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

"The depreciation in the market, the unsteady monetary conditions, tight control over financial transactions by the Banks, and the low purchasing power of the public contributed to a substantial reduction in the revenue of the department."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನದ ಅಭಾವವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಈ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ದರವಿತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ಧಾರಣೆ ಮೂರು ಸಾರಿ ಏರು ಹೇರಾಯಿತು! ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕೊಳ್ಳುವವರ ಗತಿ ಏನೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆದವರಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬೆರೆಯನ್ನೇಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಪರಿತಪ್ಪದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ! ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇವುಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳು

ತ್ತೇನೆ. ಜನರನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಸುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವಾಸುತಿದ್ದಾರೆ....

Mr. SPEAKER.—Sri H. K. Sivarama-drappa.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ-ಹಗ್ಗದ ದೇವನಕೋಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ 1953-54ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದಿಷ್ಟೆನುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣವಚನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಾವು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಹತ್ತಿರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಆಗು ಹೋಗುಗಳು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೋ ಅದು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರ ಮನುಷ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ ಜಗಳಗಳು ಹುಟ್ಟಿ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನುಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ನಾವು ಏಕೆ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಏನು ಕರ್ತವ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಡ್ಡುಪಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಸಂಸಾರ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಒಳ ಜಗಳ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಹೇಗೆ ಮನೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಳ ಜಗಳವುಂಟಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದು, ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಈ ಒಳ ಜಗಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆದರೆ ಜನ ಸಹಕಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವಾಗ ತಾವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮನೋಭಾವದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬಾರದು, ಜನರಲ್ಲಿ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ (ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ.—ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಒಳ ಜಗಳವಿದೆ—ಇಂಥ ಮನೋಭಾವ. ಇದು ಪಕ್ಷದ ವಿಚಾರ, ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರ ವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ.—ಅದುದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ, ದೇಶವನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ಬರಿಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಇವರು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಿರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಹೀಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ? ಮಾರಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೆ ? ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಣದಿಂದ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ಅನ್ಯಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ, ಅನ್ಯಾಯಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ಅನ್ಯಾಯ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಬೆಕ್ಕು ಸನ್ಯಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರದಿಂದ ನೀತಿಯುಂಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ನೀತಿಯು ಮುಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ? ಆ ರೀತಿ ಜನರ ನೀತಿ ಬರಿ ಒಂದು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವಂತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ನೀತಿಯು ಮುಟ್ಟು ಈ ದಿವಸ ಇಷ್ಟು ಅಧೋಗತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ತಾವು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನೇ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥ ಬಾಬಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ಸಾಧುವಾದುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ಬಡವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಜೋಳದ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಜೋಳದ ತೆನೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದರೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ಕೈರೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಗ್ರಾಮದ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅಂಥ ಬಡವರಿಗೂ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹಾಕಿ ದಂಡ ವಸೂಲಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಯಾರೂ ದರೂ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿನವನಾದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕವರ ಪೈಕಿ ಅನೇಕರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಿನ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆಣೆ ಎರಡಾಣೆಗಳವರೆಗೂ ಬಡಜನರಿಂದ ವಸೂಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನೇನಾದರೂ, ತಾವು ಇಲ್ಲವು ತನಕ ಯಾರಾದರೂ ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರಾ ? ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಅನ್ಯಾಯ, ಅನೀತಿಗಳು ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನೀವು ಜನರ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ.)

ನೀತಿಯುಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬರ್ಚನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿರುವುದು ಶುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯ. ಜನರ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಿದ ಹೊರತು ನೀವು ಎಷ್ಟೇ ಹಣ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ, ಅವರ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಲು ಬಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತಮ್ಮ ಆಹಾರ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ತಾವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸೇರುಗಳಿಂದ ಮೂರು ಸೇರಿಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೋಲತಾಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಂದ ನಾನಾ ಟೀಕೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಆಹಾರನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಫುಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಯಾವ ಅನಾನುಕೂಲವೂ ಆಗದೆ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳು ಕೇವಲ ಬಡವರಿಗೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳದೆ ಎದೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ, ಜನರು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪಾಠ, ಎಂದರೆ, ನತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಹೂಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿದ್ದರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗರಾದರೂ, ತಾವು ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳಿತಕ್ಕ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ವನ್ನೂ ಬೀಳಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಕುತೂಹಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಗತಿ ಏನಾದೀತು? ತಾವು ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಂಟ್ರೋಲು ಗೆಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸತ್ಯವಂತ ಜನರನ್ನು ದುರ್ವರ್ತಕಗಳೆಂದು ಅಮಂತ್ರಣವಿತ್ತಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜನರು ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವಂಥ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಜನರ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ನೀತಿ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಹಣ ಕಾನುಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡದೆ ಜನರ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇದ್ದುದೇ ಆದರೆ ಈ ಕೂಡಲೇ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ತಾವು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಬಡಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವೈದ್ಯ ಬಾಬಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಉಪಕಾರ ಆಗಲು

ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ತಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಆಯುರ್ವೇದಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ವೈದ್ಯ ಬಾಬಿಗಳಿಗೆ ನೀಡದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನುಣ್ಣು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿ, ಈ ನಮ್ಮ ಆಯುರ್ವೇದ ಬಾಬಿನ್ನು ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡದೆ, ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ನೂಕನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ ಹುಟ್ಟು ಜನರಿಗೆ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವುದು ತಪ್ಪಿಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಕಡೆ ಸಾಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಆಂಗ್ಲೀಯ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯ ನೀಡಲು ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಿರುವುದರಿಂದ, ನಾನು ತಮಗೊಂದು ಸಲಕೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಏನೊಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಈ ಆರೋಪಭಿಕ್ಷು ವೈದ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ವೈದ್ಯರುಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಅವರಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ದೊರೆಯುವಂತೆಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಖುಷಿ ಬೆಳೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತವೆಯೋ, ಎಲ್ಲ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ, ಎಲ್ಲ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ಅಭಾವವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಮತ್ತೆ, ಲಿಫ್ಟ್ ಇಂಜಿನ್‌ಗಳನ್ನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾವು ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ನುಮಾರು 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಡಿಫಿನಿಟ್‌ವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈ ಡಿಫಿನಿಟ್ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಲತಾ ಬೀಳತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೊಬಲಗಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಭರ್ತಿಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆ ವಿಷ ರೀತವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಭಾರವನ್ನೇ ಅವರು ತಡೆಯಲಾರದೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸಿದುಬೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ತಾವು ಹಾಕುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಇನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಉಳಿದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂದು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶವು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಲು ಬಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹು ದೇಲೆಯಾರ ಬಾಯಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದು, ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೂಗಾಡುವಾಡಿ, ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸು

ವಾಗ, ಇನ್ನುಳಿದ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಹಾಹಾಕಾರಪಡುತ್ತಾ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುಲುವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಹೊರತು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒದಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇಶವ ಯಾವ ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೂ ಅದು ತೀರಾ ಕೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಯಾರು ಅರ್ಹರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮೊದಲು ತಾವು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಇದು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷ, ಇದು ಬೇರೆ ಪಕ್ಷ ಎಂಬ ಭೇದಭಾವ ನೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನುಣ್ಣು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣು ಹಾಕುವಂಥ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿರತಕ್ಕವರೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ದೇಶಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಮೊಟಕುಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಪಕ್ಷ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಬೆಳೆಗಳಾಗದೆ ಜನರಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನುಳಿದ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಹೀಗೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಕರ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಜನರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೂ ಸಹ ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿರುವಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಡವರಾಧಾರವಾಗಿ ದ್ದಂಥ ರಾಗಿ, ಜೋಳದ ಬೆರೆಯನ್ನು ಪರಿಸಿದ್ಧು ಮತ್ತಷ್ಟು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಕ್ಷಾಮವಿಚಾರಣೆಯು ಫಂಡಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಡೆಗೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯಗಳನ್ನೇನೋ ನೀಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅದೇ ಉದಾರಭಾವವನ್ನು ತಾವು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ತೋರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಸಿ. ರೆಡ್ಡಿ ಯವರೇ ಬುದ್ಧಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ, ಜನರು ತುಂಬ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿ ದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಇವರಿಗೂ ಪರಿಹಾರ ನೀಡತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾದ್ದೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಅಂಥ ಯಾವ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರಿ ನುವುದು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣು, ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ನುಣ್ಣು ಎಂಬ ಮತ್ತೇನೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈಗ ರಾಜರೂ ಕೂಡಲೇ ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿ ಅವರ ಗೋಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತಾವು ಮೊದಲು ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಪ್ಪಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಕೆಲವು ಕೆರೆ, ರಸ್ತೆ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿನೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರಸ್ತೆಗಳ, ಕೆರೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ರಮವರಿತು ರಿಪೇರಿಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅದೂ ಸಹ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ದುರಸ್ತಿ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಲು ಒಂದೆರಡು ಲಕ್ಷ ರೂ

ಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವುಗಳ ರಿಪೇರಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಯಾವ ನೀತಿ? ಇದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಹೀಗೆ ಅಲಸ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರಕೃತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿವೇಚನೆ ಕೆಲಸಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ರೈತನಿಗೆ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೇ ಆತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿರುವಾಗ, ಅವರು ಕ್ಷಾಮದಾಹರಗಳಿಗೀಡಾಗಿ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೂ ಸಹ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಾವೇನು ಸಹಾಯ ನೀಡಿದ್ದೀರಿ? ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಂದಾಯದ ರಮಿಷ್ಕರಿಯಾಯಿತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ? ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಖುಷಿ ಕಂದಾಯದ ರಮಿಷ್ಕರಾಗಿ ಹೊರತು ಬೇರೆಯದಕ್ಕಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲ, ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅತ್ತರಾಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲ, ಇತ್ತರಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ನೆರವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು "ತ್ರಿತಂಕು ಸ್ವರ್ಗ" ದಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವೆಲ್ಲರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಯಬೇಕು? ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕೂಡಲೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣ ಕಂದಾಯದ ರಮಿಷ್ಕರ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri V. M MASCARENHAS (St. John's Hill).—Mr. Speaker, Sir, taxation in any form unfortunately is revolting to human nature. Last year, I congratulated the Finance Minister on not imposing any taxes in spite of the fact there was a deficit. I wished I would be in the same happy position to-day. But unfortunately I know his position to-day too. Year by year, nation-building activities and regular departments are demanding more and more funds at the hands of the Government. So obviously if deficits are to be the order of the day in future, I am afraid we must be prepared to face them. The Five-Year Plan, of which so much has been spoken, is mainly concerned, as members are aware, with the taxation structure also. I should perhaps quote His Highness the Rajpramukh in this connection,

"The Five-Year Plan of the Government of India has been acclaimed not only throughout this country but throughout many parts of the world as the biggest effort ever made by a democratic State for a planned economy. It is the duty of every one of us to

(SRI V. M. MASCARENHAS.)

study this plan with reverent attention and to do everything in one's power to promote the objective of the Plan. It would be no exaggeration to say that the future progress and prosperity of our country will depend entirely on the success of the Five-Year Plan."

As I have said, among other things, the Five-Year Plan emphasises the taxation structure. We must try our best to increase our tax receipts, and also try to cover more areas of taxation because in any country which aims at capital formation, economic advancement is not possible unless the money that is necessary is forthcoming. In the countries that have advanced in the West, the ratio between capital formation and economic structure is rather high, while in Asian countries this is unfortunately low. India comes in the latter category and unless and until we improve our capital formation, I am afraid the future of this country cannot be bright. It is this aspect of the question that has engaged the attention of the Planning Commission. Irrigation, transport, communications, power supply, all these on which the public sector so much depends must be improved and their efficiency increased. All this demands larger sums of money. And if by taxes and by other means money is not forthcoming, other methods must be found out. What would I suggest? One is increase of taxes as far as possible from the rich. Secondly, collecting larger revenues from public utilities and undertakings. So, when under these two headings more and more money comes in, the Five-Year Plan is likely to become a success.

I now give you the figures for the money actually spent under the Five-Year Plan for the whole of India.

	Crores.
Agriculture ...	184
Community projects ...	90
Multi-purpose irrigation and power projects. (entirely by the Centre)	266
Irrigation projects ...	168

Power projects ...	127
Transport and Communications.	497

making an aggregate of 1330 crores to be spent before the five years are out.

2 P.M.

Well, if this programme goes through and, if this money could be spent, I invite the Hon'ble Members to imagine the picture. What will be this country at the end of five years? They will look upon the progress with surprise and admiration. My friends of the opposition and some others too may turn round and ask 'will the Plan go through, can the Plan go through?' Yes. For their misgivings however there is some justification. What has happened in the country? In the past, sums of money intended for useful purposes unfortunately have not been wisely spent. There is therefore necessity on the part of the Government and on the part of the services and on the part of those people who are engaged in this Five-Year Plan to put up their best effort for the success of the Plan. Services of a country, as we are aware, are the backbone of any administration. On their purity, on their efficiency, on their loyalty lies the success of any administration. Government also on the other hand are not free from blame. In these days, unfortunately, of nepotism, corruption, inefficiency, many things have happened. But let us put a stop to it. On party grounds, on individual grounds and vested grounds, let not the Government be run any more; let the paramount consideration be the interests of the State. If this could be done, I am sure, at the end of five years, India will enter an era of prosperity. In this connection, I cannot but quote a statement made by Sir George Schuster, ex-Finance Minister of the Government of India the other day at Bombay. "I am convinced that the necessary understanding and co-operation of the public will not be forthcoming unless corruption is eradicated, salaries and other emoluments of public officials are lowered and conspicuous austerity begins to characterise the living standards of Ministers, Civil servants and other public

workers." It is my earnest prayer and hope that the Government and the services together will put a more united effort and as a result, this country's prosperity will be more and more strengthened.

I now go to the projects within the State. May I invite the attention of the Hon'ble Members to page 16 of the budget speech? Sir, I realise that under minor irrigation projects, the Government are spending this year as much as Rs. 66 lakhs. In spite of the financial stringency, I must consider that this amount is a very generous one. Let us only hope that amount is wisely spent, because if that is done, quick and immediate results are likely to come forth. Under big projects, a sum of as much as Rs. 92 lakhs is earmarked. I have however begun to wonder if the Rs. 40 lakhs sanctioned under Bhadra is a wise step, because at this rate, it will take 40 years for the Bhadra scheme to be completed. I do not know what the position of the country will be at the end of 40 years and if the Bhadra scheme in 1993 will be a paying proposition at all. I personally feel that, if this Rs. 40 lakhs could have gone on the Tunga, the Tunga scheme would be completed before 1955 with immediate success.

We have been talking, and the main purpose of the Five-Year Plan relates to the subject of food. As far as I remember, I think this Assembly, for the last four years that I know of, has talked on the question of food in a variety of ways and at length. What progress actually we have made in this country on food, particularly I mean, on the growth of food, unfortunately is not clear, because the Government so far have not given a very clear indication of that picture. Crores of rupees, as far as I know, have been spent on the G.M.F. But how it has resulted; are we growing at least 10,000 tons of food more to-day as against 1949? It is an answer which I hope the Minister for Food will make in his reply. Food is practically the main subject which will engage our attention during the next five years. Import of food as I said last year, must be avoided as far

as possible, because it is drawing away the wealth of the country. We must become self-sufficient in the minimum possible time. Over and above that, food must be made cheaper and cheaper for the masses. If this goal is not reached, I am afraid the results of the Five-Year Plan would not be considered a success.

Having said this much, I now go to the industries of the State. It is very consoling to me to find in the budget speech that all efforts are being made to secure the economic working of the industrial concerns. I think the picture is not so attractive. Two years ago I said that the boom period of the industries was over and that our industries have begun going down the hill. To-day the picture is worse. Most of the industrial undertakings in the State, including Government ones, are in a very critical state. But if our Government do not rise and wake up and see that some careful attention is bestowed on these concerns, I am afraid, the financial position becomes worse. The revenue earning departments are now under the control of the Centre. Industries, electricity, land revenue and transport—I mean the bus transport—these are the only departments on which we could count for revenue. There is greater reason why industries and electricity departments on which the State has spent crores of rupees must be looked after well and these must be remunerative and at least a fair return for the investment made should be guaranteed. In this connection, I go a step further and say I am rather amused to read in this speech the question of opening a fertiliser factory at Bhadravati. I cannot understand why this Government is hugging itself to this scheme. For the last two years I have been saying that the sooner the scheme is abandoned, the better it will be for the State. Well, I said this last year. To-day my position becomes stronger because, in December 1952, Mr. P. C. Mukherji, Managing Director of the Sindri Fertiliser Factory, made a statement to the press and said "in view of the fact that the Sindri Fertiliser Factory has now gone into full production, the need for finding any other chemical fertiliser factory in the

(SRI. V. M. MASCARENHAS.)

whole of India does not arise" and what happened in February of this year? The factory's production reached its optimum. The godowns were full. No State was indenting for ammonium sulphate. There was a frantic cry, begging all the States to remove the ammonium sulphate. If this is the plight of Sindri, are you going to have a similar factory at Bhadravati?

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—The World Bank representatives have recommended it.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—One word. At Bhadravati we were manufacturing ammonium nitrate. Even that has been put back.

Sri V. M. MASCARENHAS.—I refer to water supply. It is gratifying to find that the Government are considering the need of giving of drinking water to as many places as possible; the Government could not spend money in a more useful form. While I thank them for what they have done, may I remind them as a citizen of Bangalore that the Bangalore water supply scheme unfortunately has been put into cold storage and no attempts are being made to increase the water supply in spite of the fact that the population of the City has increased from 5 lakhs to 9 lakhs. Thousands of people are coming to the City. Our water supply remains the same as it stood in 1945. I would only request the Government to do their utmost in the immediate future to increase the water supply, because the increase of water supply is not merely a question of sanctioning certain sum of money, but it means getting machinery the bringing of which will take a minimum period of 24 months.

In conclusion, I would like to refer you to the last paragraph in the budget speech. It is a combination of pessimism and optimism. There you have stated that given wisdom and courage—may I be permitted to add 'goodwill also'—I think goodwill in these days is more needed than wisdom, because if there is the goodwill of the people of the country, I think the actions of the Government will not only be blessed

but they will go through their work undauntedly. With these few words, I thank you for having given me this opportunity of making a few remarks on the Budget.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮಾನಿಯಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು 1953-54 ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಒಂದು ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ವಾತಾವರಣ, ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಅಂದಾಜನ್ನು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಆಪ್ತೇ ದೀರ್ಘವಾದ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದಲೂ ತಯಾರುಮಾಡಿದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೇನೋ ಇದು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಯಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಧುಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಹೋದರೆ ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ದೇಶಕ್ಕೇ ಹೊಸದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಯಾಗು ತಯಾರುಮಾಡಿರುವುದು ಮೈಸೂರು ದೇಶವೊಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ, ಇದೆ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅವಿವಾಹವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಜನರ ನಾನಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಖರ್ಚು ಬಾಬುಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವಿವಾಹವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸುತ್ತಾ, ತಯಾರು ಮಾಡಿರುವ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇಂಥ ಒಂದು ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ, ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ, ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಣವನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಯು ಎಲ್ಲ ಬಾಬುಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿನಾಪು ನಿರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾಮಗಾರಿಗಳೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಈ ಬಡ್ಡೆ ಆ ಅವಧಿ ಪೂರೈಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು

.....
ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ (ಜಗಲೂರು).—ಬಬ್ಬರೇ ಮಾತನಾಡಿರುವವರು!

ಶ್ರೀ ವಿ. ಮನಿಯಪ್ಪ.—ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯಿರುವ ಅಂಶವನ್ನಾಗಲಿ, ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಯಾವ ಒಂದು ಹೊಸವಿಷಯವನ್ನಾಗಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ಎಂದರೆ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅವರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಕೇವಲ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿ ಬದ್ಧರಾಗಿ, ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೃತಕವಾಗಿ ರಚಿಸಿದರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಅಷ್ಟು ಹಿತಕರವಾದ ಟೀಕೆ ಅಥವಾ ಸಲಹೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗಿನ್ನಿತು ತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಯೋಜನೆ ಇಂದಿಮಾ ದೇಶದ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕಾದವರ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾರ ಸಲಹೆಯ ಮೇಲೆ ಇಂದಿಮಾ ದೇಶದವರು ಇದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆಯೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಲಿ, ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳು ಅಥವಾ ಕಲ್ಯಾಣಿಗಳು, ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳು ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು, ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರು ಅನುಕೂಲ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾಮ ಗಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿನ ನಾಯಕರು ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರ ಮುಂದರು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ತಗಲುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿಯ ಅಂದಾಜಾಗಿದ್ದರೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಜನಸಹಾಯದಿಂದ ಮಾಡಿದರೆಂದರೆ, ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಹಕಾರ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೈರಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸರ್ವರೂ ಅನುಕೂಲಪಡೆಯುವ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿತ್ತು ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನ ಈಗ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗೂ ನಾವು ಬೇರೆಯವರನ್ನವಲಂಬಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹಿಂದಿನ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಈ ಹೊಸ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೆರನಿಲ್ಲ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊಸದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಆಪ್ತೋಪಜ್ಞ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭೀತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಯಾರೂ

ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಇತರರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕಾರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ “ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣ ಐಶ್ವರ್ಯ ಇರುವುದು ಮೈಸೂರು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ರಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು goodwill ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಮ್ಯಾನ್ಸರ ಹೃದಯವರೂ ಹೇಳಿದರು. ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಈ ದಿನ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಯಾರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ಮನಿಯಪ್ಪ.—ಎಲ್ಲರೂ, including the Hon' Member.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂ.—ಹೇಳಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಮನಿಯಪ್ಪ.—ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಾಬಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗಿನ್ನಿತು ತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ. ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಗ್ರೋವೋರ್ಸ್ ಫಂಡ್ ಬಾಬಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ವಾಣಿಜ್ಯರಾಸ ಸಾಗರದ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ರೈತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕಪ್ಪುಗಳು, reclamation of marshy land ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲವಯ ನಿಗರು, ನದಿಯ ನಿಗರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದಂತೆ ಹೇಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಸುಕ್ತ ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಬಹುದೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ದುರ್ಭಾಗ್ಯದಿಂದ, ರೈತ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ, ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೂ ಬತ್ತದ ಬೆಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಬತ್ತದ ಪೈರ ನಾಟಕಾಕೃತ ಹದಿನೈದು ದಿವಸದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಜೋಳದ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದರೂ ಬೆರಗು ಹುಳು ಬಂದು, ಮಿದತೆ ಬಂದು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಡಲೆ ಗಿಡ ಹೂವಾಗುವಾಗ ಹೀಗೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ಈ ರೋಗನಿವಾರಣೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ರೈತರ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಸೌಲಭ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ರೋಗಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು.

ಸಹಕಾರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ವಾಗ್ಯದಲ್ಲೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಗುರು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಕಾಮರ್ಷಲ್ ಸ್ಟಾಪೆ ಎಂಬುದು, ರೈತನ ರಕ್ಷಣಾಳದಲ್ಲೇ ಬೆರತು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಚಾರಮಾಡ

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಮನಿಯಪ್ಪ.)

ಬೇಕು ಸಹಕಾರ ತತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬರಿಯ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲದೆಯೇ ಏನು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಬೇಕಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದರೂ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದಾರೋಚನೆಯಿಂದ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿರುತ್ತಾ ಬಂದೆಂದು ಕಡೆ ಲೋಪದೋಷಗಳಿರುವುದು; ಅದನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿರುವುದಾದರೆ ದೇವರು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವಸ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ದೋಷಗಳು ಬಂದರೆ ಕಡೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನೇ ಮಹತ್ವವೆಂದೆಣಿಸಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಎರೋಧಪಕ್ಷದ ಉಪನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಹುಡ್ಕೇಗೌಡರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಪಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರಕ್ತನಾಳಗಳು ಹೇಗೆ ಶರೀರದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹರಿದಿವೆಯೋ ಹಾಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಗ್ರ ಸೇವಾಸಂಘಗಳು ಹರಡಿರಬೇಕು. ಇವುಗಳ ಪ್ರತಿಫಲ ರೈತರಿಗೆ ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಕಾಮರ್ಷಿ ಸಾಧನೆಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಆರುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

2-30 P.M.

ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೆಲವು ಮೊಬಲಗನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ತಪ್ಪದೆ ಒಂದು ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಕಾಣ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ನಡೆಯಲಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಸಭೆ ನಡೆಯಲಿ, ಅಥವಾ ಮಲ್ಟಿಪರ್ಪಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಖಾಟಂಗ್ ನಡೆಯಲಿ, ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕಾಣ್‌ಫರೆನ್ಸ್ ನಡೆಯಲಿ, ಹೀಗೆಯೇ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗಲೆಲ್ಲ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಸಾಲಗಳ ಸುಬಂಧವಾಗಿ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಎಂದೂ ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಈ ಸುಬಂಧವಾಗಿ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನೊಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದೆವೆಂದರೆ ರೈತರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ತಕಾಬಿ ಸಾಲ, ಜಮೀನು ಆಬಾದು ಸಾಲ, ಸ್ಪೆಸಿಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಲದ ಸುಬಂಧವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಮಂಜೂರುಮಾಡುವ ಮೊಬಲಗು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರೈತನ ಕೈಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ಈ ಸುಬಂಧವಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯನ್ನೇ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನು. ಅದು ಯಾವಾಗ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿತೋ ಆಗ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ರೈತ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ

ದ್ದಾಗ ಅವನ ಕೈಗೆ ಬಂದಿರುವುದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ 30-45 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ರೈತ 60-70 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಶೇಕದಾರ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗ ಇತ್ಯಾದಿಯವರಿಗಲ್ಲ, ಲಂಡ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೇವಲ 30-45 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅತನು ಮನೆಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಂಥ ದುರ್ದೈವಿಯೋಗವೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಬಾಬಿ ನಲ್ಲೇ ರೈತನಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಉಳಿದ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಅತನ ಪಾಸ್ತಿ ಏನಾಗಿರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಂಶ. ಆದರೆ ಇಂಥ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಆದಳಿತ ಮರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಹೊರದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಸುಬಂಧವಾಗಿ ಎರಡು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು Loans for other items ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಸುಮಾರು 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕೇ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹಿಂಡಿ, ಗೊಬ್ಬರ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬಿತ್ತನೆ, ಬೀಜ, ಕಳೆ, ಹೊಯ್ಲು ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯ ನೀಡಿ ರೈತರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಂದು ಸಾಲ ರೈತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂಥ ಭರವಸೆ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ರೈತರು ಮನಗಾಣುವಂತೆ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ರೈತರು ಬೇರೆ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಒಂದು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ತಕ್ಕ ತಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತಮ ಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಬೇಗ ಸುಧಾರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸುಬಂಧವಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ 75 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಏಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ 5 ಲಕ್ಷ ಪೇರು ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ನಂತರ ಈಗ ಸಾಲಗಳನ್ನೊದಗಿಸಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಈ ಹಣ ದಲ್ಲೇ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್, ವಾಡಿಯಂ ಮತ್ತು ಲಾಂಗ್ ಟರ್ಮ್ ಲೋನ್‌ಗಳನ್ನೊದಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿಹಾಕಿದರೆ ಅವು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಫೈಸಲಾಗದೆ ಹಾಗೆ ಮುಲ್ಕು ಬದ್ಧ ಬಗೆಹರಿಯದೆ ಇಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥದ್ದನ್ನು ತಾವು ಕೂಡಲೆ ಸುಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗ ಫೈಸಲಾಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ತಾವು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸುಮಾರು 22-25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲದಿರುವುದು ತುಂಬ ನಂಟಕರವಾದ ವಿಚಾರ "Other Loans" ಎಂದು ತಾವು provide ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಎರಡನ್ನೂ ಒಂದೇ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಭಿನಂದಿ

ಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಬಡ್ಡಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನನಗಾದರೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಆದಳತೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಅಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಎಂದು. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನೇನೋ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಅನೇಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಡಾಕ್ಟರಿಲ್ಲದೆ ಮುಚ್ಚಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೇ, ನೂರಕ್ಕೆ 50 ಭಾಗ ಡಾಕ್ಟರಿಲ್ಲದೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೊಸದಾಗಿ ಮಂಜೂರಾದ ಐದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಪೈಕಿ ಹಲವು ಚರಾವಣೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವು ವೂರು ಮಾತ್ರ, ಇನ್ನುಳಿದ ಎರಡು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯೆಯವರೇ ಡಾಕ್ಟರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾಸ್ಥ ಅಪ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನೆಡವುಡುಕಿ ಮುಚ್ಚುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ವ್ಯಥಾ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದುಡ್ಡು ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿ ನಮ್ಮ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಆಯುರ್ವೇದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಗಿಡಮೂಲಕಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ರೋಗಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡತಕ್ಕ ಆಯುರ್ವೇದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸೀಮೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಿಷ್ಠಿಗಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನಾವು ಆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವೈದ್ಯ ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಆಯುರ್ವೇದ ಬಾಬಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ಆ ದುಡ್ಡು ನಮ್ಮ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಆಯುರ್ವೇದವೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಅನೂಚನವಾಗಿ ಬಂದ ಎದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡುವುದಾದರೆ, ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಹಾರ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ. ಈ ಈ ದಿವಸ ಇಂಥ ಒಂದು ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ತಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರು ಆಳಲೇಕಾಯಿ ಪಂಡಿತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಯಂತ್ರಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅನೇಕ ಜನರು ನಾನಾ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಈಡುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಯುರ್ವೇದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಾದರೆ, ಇತ್ತರಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯಸಹಾಯ ದೊರಕುತಮಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಷ್ಟ

ಸಹ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಿಷ್ಠಿಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಮೇಲಾದಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬ ಸೀನಿಯರ್ ಸರ್ಜನ್‌ರನ್ನು ಹೇಗೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೀರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಬಾಬಿಗೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಇಂಥ ಕೆಲವು ಆಯುರ್ವೇದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಆದಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟವೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಒಳಪಟ್ಟವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಯಾರ ನಿಗಾವಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತೀರ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಈಗ ರಾದರೂ ತಾವು ಈ ರೇಷನಲೀಷ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸೀನಿಯರ್ ಸರ್ಜನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ, ಅವರ ಆದಳಿತಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನುಚಿನುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕ್ಲಿಪ್ಪಮಾಡುವ ಮೊಬಲಗಿನಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೆ, ಅವುಗಳಿಗಿಂತಕ್ಕ ವರಮಾನ ಕೊಂಡ ಕಡಮೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತದೆಂಬ ಭರವಸೆ ಇರುವ ಕಡೆ ಕೊಂಡ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒದಗಿಸುವಂಥ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸದೆ ಸರ್ಕಾರವು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರ ಈ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯಬರುತ್ತಿರುವಂಥ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವೆಲ್ಲ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂಥ ಅನಾಯಕತ್ವಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗದಂತೆ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಲು ತಾವು ಒಂದು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ತಾವು ತಯಾರಿಸಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ತುಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Sri Lakkappa will be the first speaker after lunch. Sri Panchakshariah may now speak.

Sri M. CHIKKALINGIAH.—What about me ?

Mr. SPEAKER.—Everybody will have a chance.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Four members of the opposition will speak today.

Mr. SPEAKER.—I will give a chance to all of them. Wait and see.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ (ಅರಸೀಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿ ಸಿರತಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಂಡಿ ಸಿರತಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿಟ್ಟು ಜೋತಾ ಬಡ್ತಿಟ್ಟು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲು ಕಲವು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನೇಷನಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ'ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಸಾರಿ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವ 1-2 ಮತ್ತು 5ನೆಯ ಖಟಮ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಸಾಧುಪಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇರವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಒಂದು ಚಾಣಕ್ಯತನದಿಂದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕದು ಜಾಣ್ಮೆಯ ವಿಚಾರ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕೈದು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರಿಗೆಕೊಡ ಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲ್ವಾದು ವುದು ಅಷ್ಟೇನು ಸರಿಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಈಗ ವಿಧಿಸಲಾಗಿರುವ ಹೆರ್ಟ್‌ಸೆನ್‌ಸಿನಿಂದ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಅಣಿಯಂತೆ ತೆರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಂದಾಯ ಎದ್ದರೆ ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆನ್ಸುಸೇರಿ ಅವನು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಏಳಾಣ ಅಂಕಾಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಆತನ ಮನೋಭಾವದ ಪರಿಣಾಮವು ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತಿರಬೇಕು. ಅರ್ಥಾತ್ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೆರಿಗೆಹಾಕಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿ ಮತ್ತೊಂದು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿ ಹೊಟೆಲ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಫೀಜಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕೈದು ಲಕ್ಷ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರಮಾನ ಬರುವುದಾಗಿ ನೋಟಿಸ್‌ದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ನೇರವಾದ ತೆರಿಗೆಗಳಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೆರಿಗೆ ಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ನೋಟಿ ಸುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಿಲುಗಳ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಅಂದಾಜು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಫೀಜ್ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಟೆಲುಗಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹರಾಜುಹಾಕಿದ್ದರೆ ಆಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷ ರೂ ಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ 2-3 ಲಕ್ಷ ತೆರಿಗೆ ವರಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಂದುಭಾವನೆ ಒಂದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂ ಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ವಾಗತಿ ಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆ ಹಣ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಈ ಹಣವು ಆಯಾ ಸ್ಥಳಗಳ ರೋಡುಗಳ ಕಾಮಿಷಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಂದಿಗೆರಾಟೆಯೇ ಎದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಗರಾಟೆ ಎದ್ದಿರುವುದು ಬರೀ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ. ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಗರಾಟೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇನೂರು ಮತ್ತು ಮರಾಠತ್ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಬಹುಶಃ ವರ್ತಕಮಂಡಳಿಯವರಿಂದ!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ.—ನಾನು ಈ ಸೇಲ್ಸ್‌ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನ್ನಾಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕೆ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಮಿತಿಯಲ್ಲೇನೋ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ, ಮೇಧಾವಿಗಳೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಈ ದಿವಸ ಇದೆಯೋ ಅಂಥ ವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇದು ವರ್ತಕರಿಗೇ ಅಲ್ಲ, ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ ತೊಂದರೆ, ಕಿರುಕುಳಗಳಾಗು ತ್ತವೆಯೋ ಅವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಅಲ್ಲದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ.

ಆಮೇಲೆ ಸೇಲ್ಸ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಂಗರ್ ಪಾಯಿಟ್ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನೀವು ಎಷ್ಟೇ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಹಾಕಿ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವನಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅನೇಕವಾದ ಕಿರುಕುಳಗಳೂ ಹಿಂಸೆಗಳೂ ಹುಟ್ಟು ತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಏನೇ ಕಾನೂನುಮಾಡಿದರೂ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ಇಷ್ಟೇ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾ ಗುತ್ತದೆಂದು ಸರಳವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮಾರ್ಗವಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂ ಟಿಗೆ ಬದಲು ಸಿಂಗರ್ ಪಾಯಿಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ವಿಧಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗೇನೋ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯಾಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸೇಲ್ಸ್‌ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ ವಿಧಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರಿಮಿತಿ ಬಹಳಕಡಮೆ. ಏಕೆಂದರೆ 10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವಂಥವರು, ಎಂದರೆ, ಅನೇಕ ಜನರು ಈ ತೆರಿಗೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಸಣ್ಣ ಅಂಗಡಿಯವರು ಇದರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕನಿಷ್ಠ ಮಿತಿಯನ್ನು 25,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಾದರೂ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡ ಬೇಕು. ಇದರಿಂದೇನೋ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮಗೆ ಬರುವ ತೆರಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡ ಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ವರ್ತಕ ರಿದ್ದಾರೋ—ಅವರು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿರಲೇ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗಿರಲೇ ಬೀಡಿ ಅಂಗಡಿಯವ ರಾಗಿರಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಲೇ ಅಂಗಡಿಯವರಾಗಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ; ಅವರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಫೀ ಹಾಕಿ ವಸೂಲುಮಾಡಿದರೆ ತಮಗೂ ದುಡ್ಡುಬರುತ್ತದೆ, ಈಗ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಕಿರುಕುಳಗಳೂ ತಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ದುಡ್ಡು ಬರುವಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗನಿಸು ತ್ತದೆ.

ಆಮೇಲೆ, ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದು. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ; ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ 2½-3 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದಾಗ ಈ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು. ಇವೊತ್ತು ಪಲ್ಲಾಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಭೂಕಂದಾಯವಿದೆ. ಅನೇಕರು ಇದನ್ನು

ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದಿರಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪುನರಾವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಭೂಕಂದಾಯದ ವಿಮರ್ಶೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ಕಂಟ್ರಿ ಬ್ಯೂಡ್ಜೆಟ್ ಟೆಂಟೇಟಿವ್ ಹಾಗೆಯೇ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರಿಂದ ಕೃಷಿ ರಾಜಸಾಗರ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು, ಅದಾಗ್ಯೂ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕಿರುವ ಹಣವು ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೆ. ಅದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಕಿ ನಿಂತಿರುವ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಂಟ್ರಿ ಬ್ಯೂಡ್ಜೆಟ್ ಮೊಬಲಗನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದರ ಕಡೆ ಮುಖ್ಯ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಕೆ ಹಿಂತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಾಕಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರು? ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ (ಪಂಚಜ್ಯೋತಿ):—80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಮಗೇ (ರೈತರಿಗೇ) ಬರಬೇಕು; ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಬುದು ಈಗಿರುವ ವಾಸ್ತವ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ:—ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಆಮೋಘವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು 46 ಲಕ್ಷ 86 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಪದವೀಧರರನ್ನು ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ತಯಾರುಮಾಡುವುದು. ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪದವೀಧರರನ್ನು ಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿವ್ಯಾಧದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಜನ ಪದವೀಧರರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾಳುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕವೋ ಅಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರಿಗೆ 3% ಅಪಾರವಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಶಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಜಡ್ಜಿಗಳ ಸಂಬಳದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಕೇಲುಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಬಡಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರಕೀಯರು ಇಲ್ಲಿರುವಾಗ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಗಳು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಬೆಂಗಳೂರು ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲವು. ಯಾವ ರೈತನು ತಾನೇ 80—90 ಮೈಲಿಗಳಿಂದ ಇಂಥ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡಾನು; ಇಂಥ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಗಳೇನಿದ್ದರೂ ದುಡ್ಡಸ್ತನಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ, ಅಷ್ಟೆ.

'Justice goes from door to door' ಎನ್ನುವಂತಾಗಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ. ಅದಷ್ಟು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವಂತಾದಾಗಲೇ ನಿಜವಾದ ನ್ಯಾಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರಕಿತು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲೋ 50—60 ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಗಳಿದ್ದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತು? ಅದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಖರ್ಚಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಹಣ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಷಯ. ಈ ಇಲಾಖೆಗಾಗಿ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಮ್‌ಗಳಿಗೆಂದು 33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ 93 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂಥದ್ದು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಸಬ್ಸಿಡಿ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಕಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವೆಲ್ಲ ನಿಬ್ಬಂದಿಗೂ, ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಖರ್ಚುಗಳಿಗೂ, ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಚರ್‌ಗಳಿಗೂ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಜನತೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಜನತೆಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಲಿ, ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟು ಹಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉಪಯೋಗ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒದಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಪ್ರಿಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿದರೂ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದೂ ಅನುಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಉಪಯೋಗದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪುನರಾವಲೋಚಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗದವರೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ ಸರೈಸ್‌ನ ಸೂಕ್ತಾ ಸೂಕ್ತತೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಯೋಚಿತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳಿಗಾಗಿ 10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಬೀಜಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಯನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿಯನ್ನೂ 'ಕ್ಯಾಸ್' ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಜಾತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿದ್ದು 1944 ರಲ್ಲಿ. ಆಗ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆದಿದ್ದೇ ಆಯಿತು, ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಏನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲವೆನ್ನಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುವಂತೆ ಯಾವ ಒಂದು ಜಾತಿ ಬೀಜವೂ 7 ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಇಲಾಖೆಯವರು, ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಜಾತಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯ)

ಡಿಲ್ಲ. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಉದಾಸೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಈ ಬೀಜದ ಗುಣ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೀಳು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈಗ ಇದೇ ಹತ್ತಿಯ ಸ್ಪೆಷರ್ ದರ ರ. 1-2-1 ಇದ್ದು ಈಗ 18 ಅಣಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದೂ ಇರಾಖೆಯ ವರು ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನೇನೂ ನಡೆಸಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದೇನೆಂದರೆ, ಇಂಥ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ, ಅಪ್ಪದೇಶದಲ್ಲೇ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೋ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ, ಅದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಫಲದಾಯಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೂ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಫಲಪ್ರದವಾಗಿದೆ ಇರಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಲಿ ಹತ್ತಿ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ರೋಡ್, ತಂಪಿ ರೋಡ್ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗಾಗಿ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸಾಲದು. ಏಕೆಂದರೆ, ರೈತನೇ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ 20-30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದರೆ ಏನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಂದ ಭೇದದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಉದಾರವಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಕೊಡುವ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಾಪಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಆದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಯೋಚನೆಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತರಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಹಣ ಏನಿದರೂ ಬಾಖಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಾಲ ಬಂದ ಹೋದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ವತ್ತಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಉದಾರವಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

3 P.M.

ಇನ್ನು ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಡಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಕಂಟ್ರೋಲು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯುಳ್ಳ ಕಡಮೆಯಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಧೈರ್ಯವಾಡಿ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಈಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಲ್ಲ ಬೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅ ಕಡೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಿ ರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ತೆಗೆಯಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆಯಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಬೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಅಷ್ಟು ಬೆನ್ನಾಗುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಬೃಹತ್ ಮೈಸೂರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಶೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ

ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆಯಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಮೈಸೂರನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಪರಕೀಯರ ಅಡಳಿತ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳ ಪರ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವು. ಈಗ ದಕ್ಕೂರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಸೇರಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುವ ಇತರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಬೃಹತ್ ಮೈಸೂರಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ. ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಆಹಾರ, ಸಮುದ್ರದ ಬಂದರ್ ಅನುಕೂಲ, ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಾನುಗಳು, ಸಲಕರಣೆ, ನಂಪತ್ತು ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೃಹತ್ ಮೈಸೂರಾದರೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಕ್ಕ ಒಂದು ಠರಾವನ್ನು ತಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and meet again at 3'35 P.M.

The House adjourned for lunch at Five Minutes past Three of the clock and meet again at Thirty five Minutes past three of the clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ (ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ನುಮಾರು 150 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೋತಾ ಇರುವ ಬಡ್ಡೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೊರಗೆ ಬೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಬೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ವರ್ಷದ ಕೊನೆಗೆ ಬೋತಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬೋತಾವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಲ್ಪ್ ಸೆಸ್ ಮೂಲಕ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ ಮೂಲಕ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನಗಳ ಮತ್ತು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮೂಲಕ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ರೈಸೆನ್ಸಿಂಗ್ ಆಫ್ ಹೋಟೆಲ್ಸ್ ಮೂಲಕ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 61 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ 61 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬೋತಾವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಇರಾಖೆಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬೋತಾವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸರಿತೂಗಿಸಬಹುದು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಆಹಾರ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿತೂಗಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕಂಟ್ರೋಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ಎಲ್ಲ ಜನರ ಆಶೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಮನಗಂಡು, ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಸಡಿಲಪಡಿಸಿ, ಕೇವಲ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ

ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಈ ಪಟ್ಟಣಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹತ್ತೋಟಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಹತ್ತೋಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ಅನರ್ಥವಾಗಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಶಂಕಪಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಶಂಕೆಗೆ ಏನೇನೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ, ಭಯಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಅನುಭವದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ನೆರೆ ಪ್ರಾಂತವಾದ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತೋಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲಪಡಿಸಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ಹೊತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದು ನಮಗಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬತ್ತದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗವನ್ನು ಶೇಖರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಸೂಲಿಮಾಡಿ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಾದರೆ, ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಹಳ ಹೂ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿ ಈ ಹಣದಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸೇಲ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸಿನಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಸುಮಾರು 140 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರವಾನಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಇದು 140 ಲಕ್ಷದಿಂದ 120 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬಹುದು, ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ಕಡಮೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂದಾಜಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ತೆರಿಗೆಯ ವಸೂಲಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಸರಿಯಾದ ಹತ್ತೋಟಿಯನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬೋತಾ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲೇ ಬೇಡವೆ, ಕೊಟ್ಟರೆ ಸೇಲ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಜನ ಸೇಲ್‌ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇದರಿಂದ 40-50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಬರಬಹುದು, ಅಯ್ಯವೆಯೆಲ್ಲರೂವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸರಿತಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಕಾಶವಾಗಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೊಂದು ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಫಿಷರಿ ಯೋಜನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ

8-10 ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಸುಮಾರು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಹಣ, ನಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಎನ್ನುವುದು ಮನದಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಆ ಸಮಿತಿಗೆ ಸದಸ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ಉಳುವು ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಹಳ ಕಡಮೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವಿದೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಫಿಷರೀಸ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ಹಾಗಿದೆ. ಇದು ಖಂಡಿತ ತಪ್ಪೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಔಶಿಲಿಸುವುದಾದರೆ, ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ 40,000 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದಾಯ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ 33 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ 27 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯವೆಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ 33 ಸಾವಿರ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ wrong account headಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ಏಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಬಹಳ ತಪ್ಪೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅನುಭವದಿಂದ ಆಲೋಚಿಸುವುದಾದರೆ, ಇದು ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ. ಇದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಆರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಈಗ ಕೇವಲ ಕಡಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳೆದೊಂದು ಹೆಸರಾಪಟ್ಟು, ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರ, ಸೂಳಿಕೆರೆ ಈ ನಾಲ್ಕು ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ 33 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ಖಾಸಗಿ ಜನರೂ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೆಸರಾಪಟ್ಟುಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಮೀನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ; ನಮ್ಮೊರಿಸಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಳವಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ನೋಡೋಣವೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಒಂದೊಂದು ಮೀನು ಒಂದೊಂದು ಪೌಂಡು ತೂಕ ಇತ್ತು. ಈ ಮೀನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗಾಳಿಯ ತರದ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇವು ದಪ್ಪನಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಈ ಆಹಾರಾಭಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡು, ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ವನೆಗಳಲ್ಲೇ ಕೊಳಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೀನು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಒಂದು ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಕೇವಲ 40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ನಷ್ಟವೇನೂ ಆಗದೆಯೇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಏಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿರುವ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ.)

50-60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಾನುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಯಲು ನಾರಾಣ್, ಎಂಟಾಣ್ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಧುವಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಈ ದಿವಸ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರುಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ನಷ್ಟ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಂದ ಆದಾಯ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು tax ಹಾಕುವುದು ತೀರಾ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರುಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗದ ಹಾಗೆ ತಾವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರೆಂದು ನಾವು ನಂಬಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಬಡ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಮೇಲಾದರೂ ಬೀಳಬಹುದು. ಆಗಲೂ ಸಹ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲೇ ಬೇಡಿ ಎಂದೇನೂ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಗೆ 8 ಕಾಸಿನಂತೆ ಹಾಕಿದ್ದ ರೋಡ್ ಸೆಸ್‌ನ್ನು 4 ಕಾಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಅವರು ಯಾರ ಮೇಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆ ಬೀಳದಂತೆ ಈ ಆದಾಯ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಾವೂ ಸಹ ಅಂಥ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರ ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಬೀಳದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಪಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿಲ್ಲ, ಇದು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ನೇಷನಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫ್ ವಿಟೀಸ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒನಿಯೋಗಮಾಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಕೇವಲ ಉತ್ತರಾಯದ ಒಂದೇ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಪುರಸ್ಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಅವರು ಯಾರ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲಿ ಅವರಿಗೆ 'ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ' ಎಂಬುದು ಆಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ, ಫೋಲೋಸ್, ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, ಮೆಡಿಕಲ್ ಸಬ್‌ಸೈಡ್ಸ್, ಇತ್ಯಾದಿ ನಾನಾ ಇರಾಬೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪುಸ್ತಕದ ೭ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೆ ಎಲ್ಲ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. 1946-47ರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 130.84 ಲಕ್ಷ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಡೆ, ಈ ದಿವಸ 377.35 ಲಕ್ಷ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಬಾಬಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಪಾರವಾಗಿ ಎಂದೂ ಬರ್ಚುಮಾಡದೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಉಳಿದ ಬಾಬಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಂಶ

ವನ್ನು ನಮ್ಮ ಎದುರುಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 175 ಹೆಕ್ಟೇ ಸೆಂಟರುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ 44 ಹೆಕ್ಟೇ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉಪಕಾರವಾಗಿದೆ, ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆ, ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಂಥ ಉಪಕಾರವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಜನರು ಇಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸ ವಾದರೋ ಅವರು ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ಅವರ ಕಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತರಾಗಿ ಡೆಟುಮಟಿಕೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಭಾಗ್ಯ ದೇಶಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿದೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವೈದ್ಯ ಬಾಬಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿರುವ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಹಿಂದೆ ಜನರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮರೇರಿಯಾ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ತಾವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೆಕ್ಟೇ ಸೆಸ್ ಎಂದು ಒಂದು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ತಾವು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೆಕ್ಟೇ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಜನರೇ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕಿವಿಯಾರ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ವರ್ಷ ಹೊಸವಾಗಿ 44 ಹೆಕ್ಟೇ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿರುವುದು ತುಂಬ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ.

ಇನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 500 ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಶ್ಲಾಘನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಲದು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಬಹು ಬೇಗ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರತಿ ಏಳು ಜನರು ಮೈಲಿಗೊಂದರಂತೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವೈದ್ಯ ಬಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋದ ಸಾಲಿಗಿಂತಲೂ ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದು ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂದುವರಿದು ಬಂದಿದೆ. ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಫೋಸಿಲೀನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟಿಗೆ ಈ ವರ್ಷ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿ ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉನ್ನತಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲೇ ಅನೇಕತರ ಹದ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂಥ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ದೇಶದ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಂಡಲವಾದ ರೊಡನೆ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಸೂಚನೆ

ಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಘಾತಕ್ಕೂ ಯಲ್ಲೇ ವಿಘ್ನಾಚ್ಛತ್ರೆಯ ಸರಬರಾಜಿಯನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಇತರ ಸೋಲರೇಷನ್ ಟ್ರಾನ್ಸಾಕ್ಟಾಂಸ್ ವ್ಯಕ್ತಿರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಪರದೇಶದ ಮಾಲಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಬಂದು ತಡೆಹಾಕಲು ಅನುಕೂಲವಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹು ವೇಗದಿಂದ ಸಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಘನೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಪಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಇದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾವು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕ್ಷಿಪ್ರವಲ್ಲೇ ನಡೆಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುವುದಾದರೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಬರುವ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಅನಂತರ ಅಂಥ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮ ಕ್ರಮೇಣ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದಂಥ ಪ್ರಮೇಯಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಬಂದಿತ ನಿಲ್ಲುವದೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರ ನಿಗಾಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬಿಷ್ಟು ಸುತ್ರೆನೇ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಆಡಳಿತದ ಮೇಲೆ ತಾವು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಒಂದು ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಳೆದ 4-6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಒಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ತೋರಿಸಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವುದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಸೇರಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳ ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಚೆಂಡುಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. 31 ಎಕ್ರೆಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅವರು ಕಡಮೆಯಿದ್ದು ಕೆಂಡನ್ನು ಮಂಜೂರಾಡಲು ಹೋದಾಗ, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನೇಮಕವಾದಿರತಕ್ಕ ಸಮಿತಿಯ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಬಡಬೇಕೆಂದು ತೀರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಆ ಸಮಿತಿಯು ಆಯಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರಸ್ತೆಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆಯಾ ಸಮಿತಿಯ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರಿಗೆ, ವರಿಗೆ ಬೇಕು ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ತೀರಾ ಅನ್ಯಾಯ. ನನಗೆ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಫಿರಾದಿಗಳೂ ಸಹ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. 9% ಮತ್ತು 20% ಇದ್ದು ಎರಡು ಚೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯು ಚೆಂಡರಾದರೂ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೆ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಅವರು 20% ಹಾಕಿದ್ದರೂ

ಯೋಚನೆಮಾಡದೆ ಆ ಹೈ ಬಡ್ಡಿದಾರರಿಗೇನೇ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಮಿತಿಯ ಆಪ್ತರು ಇಷ್ಟರಾಗಿದ್ದವರಿಗೇ 30% 35% ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿದ್ದವರನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ಅಂಥವರಿಗೇನೇ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗಡೆಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಅವರು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಒಪ್ಪನಿಂಗ್ ಸೆರಮನಿಗೂ ಸಹ ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು 1½, 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ, 50-60 ಹೂವಿನ ಹಾರಗಳನ್ನೇ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಿಲ್ಲ ಯಾರ ದುಡ್ಡು? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ತುಂಬ ತೊಂದರೆ ಒದಗಬಹುದು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ತುಂಬ ಹಣವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇಂಥಿಂಥ ಬಾಬಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟೇ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಕುಪ್ಪು ಮಾಡಿ, ಅವರು ಆ ಮೇರೆಯನ್ನು ಮೀರಿಹೋಗಿದಂತೆ ಪಡೆಯಲು ಏರ್ಪಾಡುವುದಾದರೇಕು, ಈ ದಿವಸ ಅಂಥ ಒಂದು ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಅಡ್ಡಿಮೀರಿ ಹಣವನ್ನು ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಈ ರೋಡ್‌ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಾವು ಬೇಗ ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅನುಕೂಲವಾದಂಥ ಒಂದು ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮಗೆ ಈ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ.

ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಹಣಕಾಸಿನ ತೊಂದರೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರ್ವಸಮರ್ಪಕವಾದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ತಾವು ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತವಾದಂಥ ವರಮಾನ ಬರುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಈ ಪಾಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಯಪ್ರದೇವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4 P. M.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯ ಕುನ್ಯಯ್ಯ (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ - ಹೆಗ್ಗಡದೇವನ ಕೋಟೆ - ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು). — ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗಾಗಲೇ 1953-54ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಅಂದಾಜಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕು, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೆಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಇನ್ನೊಂದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಗಳ, ಹೆಂಟುಗಳನ್ನು ಸೇರಿದ ದರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅವರು

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಉರುಫ್ ಕುನ್ಹಯ್ಯ.)

ಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಜವಾಗಿ ತಾವು ಸಹಾಯಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ವಾಸಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಲು ಅವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಬೇರೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

(Sri K. V. SHANKARA GOWDA in the Chair.)

ಅಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳು ಸಾಕಾದಷ್ಟಾಗದೆ ಜನರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೀಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಮವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡುಕುರಿ, ನಗನಾಣ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ತಿಂದಿದ್ದಾಯಿತು. ಈಗ ಅವರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಎತ್ತುಗಳಿಲ್ಲ, ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಯಿಲ್ಲ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾಲಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನರಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಯಾವ ಸಾಲ ಕೂಡ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಅರಿಕೆಯೇನೆಂದರೆ, ಅವರುಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ದೊರಕಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ಬ್ಯಾಂಕನ್ನಿಟ್ಟು ಸುಲಭ ದರದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಜೀವನೋಪಾಯ ನಡೆದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಕಂದಾಯ ಕವಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರೈತರನ್ನಿಕ್ಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜನರು ಇಂಥ ಕಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸೇರಿನುತ್ಪಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ವರನೇಕರು ನೀಲಗಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕದೆ ವಾಪಸು ಬರುವಾಗ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಆಹಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಇಂಥ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕುವಹಾಗೆ ಹತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೊಂದು ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಆಳಪಡಿಸುವುದೋ, ಇಲ್ಲವೇ ಗೋಡು ಕೆಲಸವೋ ಕೈಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ನಾರ್ಕಾರು ಆಣೆಗಳಷ್ಟು ಕೂಲಿಯಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಜೀವನೋಪಾಯವೂ ನಡೆದು ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರಲ್ಲೂ ಈ ಸಾರಿ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ನೀರನ್ನಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. 60—70 ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಆಳ ತೋಡಿ ದರೂ ನೀರೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗತಾನೆ ಎರಡು ಮೂರು ಕಡೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ; ನಂಜನ ಗೂಡಿನ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರವರೂ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ಬುದ್ದಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಸೇದಿದರೂ ಮನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ತಪ್ಪರೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಕಡೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ತೊಂದರೆ, ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ, ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯ ನಡೆಸುವುದು? ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು

ತಿಳಿವಳಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ, ಮುಂದಿನ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಲ ದೊರೆಯುವಂತೆಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಹಾಲ ಜನರಿಗೆ ಕೂಲಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಏನಾದರೂ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೊಂದಾದರೂ, ಹರಿಜನರು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. 300 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಏನೂ ಸಹಾಯಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಾಫೀಸಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ದೂರವಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ 12—15 ಮೈಲಿ ಕೂಡ ಫಾಸಲೆಯಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಆಯಾ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಬಾವಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಬಾವಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. 500 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಅತನು ಹೇಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯ ನಡೆಸುವುದು? ಒಂದು ಕಪಿಲೆ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಿಸಬೇಕೆಂದರೆ 2—3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿಯಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಿಸುವ ವಿವರಣೆಮಾಡಿದರೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವ ಈ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಒಂದು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನಾವು ಅಳತೆಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನೇ ಒಂದು ಅಳತೆಯ ಕೋಲನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಂತೆ ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಮುಖ್ಯವಾದ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಆದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುವುದಾದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಗೆ 1946-47ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ 30 ಲಕ್ಷ ಇದ್ದದ್ದು, 48—49 ರಲ್ಲಿ 2 ಕೋಟಿ 53 ಲಕ್ಷವಾಗಿ, 53—54 ರಲ್ಲಿ 3 ಕೋಟಿ 7 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಈ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಗೇ ಹೆಚ್ಚಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದಂತೆ ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ವೈದ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಕಾಣದಿರುವಷ್ಟು, ಅಂದರೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಿಂದೆ 1947-48 ರಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 34 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ಹೆಲ್ತ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನೋಡಿ. ಮರನಾಡಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬಾಬಿಗೆ 42 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಇದಕ್ಕೆ 7 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ 1947-4

ರಲ್ಲ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದೇ ರೀತಿ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರ. ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 89 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಕಾವಿ ಸಾಲಗಳಿಗಾಗಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾದ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಾವು ಕಾಣಬಹುದು, ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ರೈತನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು, ರೈತನನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು, ಎಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸುತ್ತೇವೆ; ಭಾಷಣಮಾಡುವುದು ಸುಲಭ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಕೊರತೆ ಇಷ್ಟಿರುವಾಗಲೂ, ರೈತನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮನಗಂಡು ತಕಾವಿ ಸಾಲಗಳಿಗಾಗಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ರೈತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಸಹೃದಯರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಾಪಿಗಳಿಗಾಗಿ 12½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಮಾಡಿರುವ ಟೀಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಶಾಭಾವದದ್ದು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಯಾರಿಸಿರುವ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನೀವೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ. 157 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ತೋರಿಸಿರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಕೆಲವರು ಬಹಳವಾಗಿ ಟೀಕೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಖೋತಾ ತೋರಿಸುವುದು ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಖೋತಾ ಎಂದ ಮಾತುಕೇಳಿ ನಾವು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂಗಾಜನ್ನು ನೋಡಿದರೂ, ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೂ, ಎಲ್ಲವೂ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇಟ್ಟುಪಾತ್ರದಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಕೂಡದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನಿಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧೈರ್ಯವಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಖೋತವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಸಾಲಮಾಡುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು. ಅದರಂತೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆಗಳಲ್ಲದೆ ಹೆಲ್ತ್ ಸೆಸ್ ಮತ್ತು ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಎಂದ ಎರಡು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯೇನೆಂದರೆ, ನೇರವಾಗಿ ರೈತನಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಹೊರಿಸತಕ್ಕಂಥ ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ರೈತನಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ತೆರಿಗೆಯ ನಿಧಾನವನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರೂ ಒಂದು ಸಲಹೆ

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಿಸರ್ವ್ ಫಂಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಮೇಣ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ವರ್ಷ 110 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಬರೆ ಬರುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ರಿಸರ್ವ್ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇನು? ಅವತ್ತ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ನಾವು ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುತ್ತಾಹೋದರೆ, ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ರಿಸರ್ವನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಮತ್ತು ಇತರರೂ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಸ್ಥಿತಿಸಲು ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು ಆ ಸಮಿತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ತರುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೂಟಿಸಿರುವ ತೆರಿಗೆಗಳ ಬದಲು, ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಮಯಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಂದು ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಬಟ್ಟು ಹಣ 11½ ಲಕ್ಷ. ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆರಡು ಬಾಬುಗಳನ್ನೂ ಒಂದುಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಇಲಾಖೆಯವರು ಈ ಎರಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಮಾಡಿದರೆ, 5-6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿತಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ, ನಾನೀಗ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ರೀತಿನೀತಿಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೀಗ ನೋಡಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪಾನಸಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಕೆಲಸ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ವಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅದರಿಂದಲೂ ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಮೇರಿಕೋಟಲಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ವಿಧಿಸುವುದನ್ನು ನೀವೇ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವ ಬದಲು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಚಾಕ್ಷರಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಹರಾಜುಮಾಡುವ ವಿರ್ಪಾದನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿಗೂ ಇಷ್ಟೇ ಹೋಟಲುಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹರಾಜಿಗಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಹೆಲ್ತ್‌ಸೆಸ್ಸ್, ಎಜುಕೇಷನ್ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಾರಿಗೆ ಮನ್ನಾಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಬಾಬುಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಇಲಾಖೆಯೆಂದರೆ ಲೆಕ್ಕಗಳ ತನಿಖೆಯ ಇಲಾಖೆ—ಆಡಿಟ್ ಇಲಾಖೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಅಂಕಿತ—ಆಡಿಟ್ ಇಲಾಖೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇನಿವೆ—ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯಾಗಲಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್

(ಶ್ರೀ ಚಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.)

ಬೋರ್ಡ್ ಆಗಲಿ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಾಗಿ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘವೇ ಆಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದರೂ ಸಾಕು, ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇನೋ ಆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು, ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಇವುಗಳ ಲೆಕ್ಕಗಳು ತನಿಖೆಯಾಗುತ್ತವೆಯೇ ಅವುಗಳ ವರದಿಯಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ದೃಶ್ಯ, ಆ ಆ ಯೋಚನೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿದೆ !

ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅನೇಕ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಆಡಳಿತ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಈಚೆಗೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಅನೇಕ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಚೇರ್ಮನ್‌ನ ರುಜು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಖಜಾನೆಯಿಂದ ಹಣ ತರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಇವೆ ! ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಪತ್ರವಿಲ್ಲ !

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಚಿ. ನರಸೀಪುರ).—ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ?

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.—ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಡ್ಡಮಾಡುತ್ತಿವೆ ! ಕೆಲವು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಮಾಡಿ ಆಗಿ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಚೀಫ್ ಆಫೀಸರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಅಧೀನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಯೆಂದರೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಮೊಬಲಗಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೊಂದು ಧೈರ್ಯ—ಅಡ್ಡಮಾಡಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನು ಐದಾರು ವರ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ ! ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷವೇ ಅಡ್ಡಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ; ಜನರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಐದಾರು ವರ್ಷವಾಹ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ಯಾರನ್ನು ಕೇಳುವುದು ? ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಖಾಸಗಿ ಜನ, ಏನು ಮಾಡುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಅಡಮಾನದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಚೆಕ್ಕನ್ನು ನಾನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿ 2,400 ರೂಪಾಯಿ ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ! ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠಾದಮೇಲೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟು ನಿಧಾನವೇ ! ಅಜ್ಞಂಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಣದ ದುರುಪಯೋಗದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನಿಖೆಯಾಗಿ ಈಗಿನವರೆಗೂ ಏನೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ! ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅಡ್ಡಮಾಡಿ ಇಲಾಖೆಯ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರ ರಕ್ತರವರು ಬಂದರು ; ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ ಅಯ್ಯೋ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರರ ಬಂದಿವಾರ ಎನ್ನುವ ಭಯ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಅಡ್ಡಮಾಡಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅಡ್ಡಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಜನರು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಖಾಸಗಿ ಜನರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗೃತ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ರವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿರುವುದು ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ಈಗ ಕೆಲಸ ಚುರುಕಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.—ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಜ್ಞಂಪುರದಿಂದ ಬುಕ್ಕಾಂಬುಧಿಗೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯಿದೆ. ನಾನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಆ ರಸ್ತೆಯಾದದ್ದು ; ಆ ರಸ್ತೆಗೆ ಜಮೀನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು 1940ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ; ಎಂದರೆ 12 ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಕ್ಸಿಜೆಪ್ಷನ್ನಿನ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ರವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವು ಏನಾಗುತ್ತವೋ ಗೊತ್ತೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡುವಾರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆ ಮೇಲೆ ಹೋದರೆ, ಅದು ಇದ್ದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅರ್ಜಿಯೇ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯನ್ನು ನಾವು ದೂರು ಕೊಟ್ಟರೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು : ಆದೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಾದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ರವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದೋಷವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇದರಂತೆಯೇ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಯು. ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳು ಹೋದಮೇಲೆ ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವಾರಾರೂ, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರು, ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ವಿರ್ಪಾಡು. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಲೆನಾಡಿನ ವಿಚಾರ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಲೆನಾಡಿನ ಪರವಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಿರಾಶರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜ, ನಿರಾಶರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಭದ್ರಾ ಜಲಾಶಯದಿಂದ ನಮಗೇನೂ ಆನುಕೂಲವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಮೈಸೂರು ದಕ್ಷಿಣ).—ಎರಡು ಗಡಿನಾರೆಯ ಕೆಳಗೆ 2,000 ಎಕರೆ ತರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ.—ಅದು ನಮಗೇನೂ ಆನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರಾಶರ ಮತ್ತೂ ಇತರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಮಲೆನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು

ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಅದು confidential ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೂ ಮರೆನಾಡಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಡ್ಡಿಯು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ; ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮಳವಳ್ಳಿ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ದೀರ್ಘವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪ್ರತಿ ನಿಧಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೋ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಸಂಬಂಧವು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕು.

ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ಯಾವ ಜನಾಂಗದ ಶೇಕಡ ಎಷ್ಟು, ಎಂಥತ್ತರಷ್ಟು ಒಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತೋ ಆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಡಜನರ ಕೂಗು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಊಟ, ವಾಸಕ್ಕೆ ವಸತಿ, ಹೊದೆಯಲು ಬಟ್ಟೆ, ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ನೀರು ಮುಂತಾದ ಈ elementary needs ದೊರಕುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆಡಳಿತದ ದಕ್ಷತೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಕಾದು ನೋಡಿದರೂ ಬಡ ಜನರ ಕೂಗು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲ, ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲ, ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಯಿಲ್ಲ. ಈ elementary needs ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೊಂದು ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲವಾದೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡಿ ಯೋಜನ ಗಂಟು, ಅಥವಾ ತಮಾಷೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿ, ದೆಯೇ ಏನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭರತ ಒಂದಲ್ಲ ಐದು ಕೋಟಿ ಇರುವ ಈ ನಿಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹು ಮೂಲೆಯಾದ ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಬೇಕು, ಇವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ತಯಾರು ಮಾಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ತುಂಬ ವಿಷಾದಕರ. ಯಾವ ಯೋಜನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಮುಂದೆಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವುದು. ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕಮಾಡಿದರು; ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದಿದ್ದು, ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಜರಿ ಸಮಿತಿಯೋ ಅಥವಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತೀರ್ಮಾನ

ಅಪೈರು ತೀರ್ಮಾನವೋ ಎಂಬುದು ಯಾವುದೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಜಮೀನು ವಿಚಾರ ನೋಡಿದರೆ, ಶೇಕಡ 70ರಿಂದ 90ರಷ್ಟು ಹರಿಜನರು ಜಮೀನಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರೂ 365 ದಿವಸವೂ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಉಕ್ಕುಕೊಂಡು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಅವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನೇನೋ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿರ್ವಾಡವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣ ಯಾವ ರೀತಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದೆಯೆ, ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಒಂದಿಗಿರುವ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೈಕಿ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರೇನೋ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಉಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭವವನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಒಂಥತ್ತು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚಾಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಕಿ 12 ಲಕ್ಷ ಹೇಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೋ ತಿಳಿಯದು. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷದ ಖರ್ಚಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಹಾಗೆ ಇದೂ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 12 ಲಕ್ಷವೂ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ! ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ದಾಸ್ತಾನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕೆಲಸವೆ, ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ದರಖಾಸ್ತು ಅಪ್ಪಿಜೆಷ್ ಕೇಸುಗಳ ತೀರ್ಮಾನ ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಆದಿಕರ್ಣಾಟಕರು ದರಖಾಸ್ತು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಾಗು ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗೋಹಾಗೆ ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಮಳವಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಗಡೆಗೆರೆ ಎಂದು ಒಂದು ಊರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ 30-40 ಜನ ಹರಿಜನರು ಒಂದು ಜಮೀನಿಗೆ 6-7 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದರಖಾಸ್ತು ಹಾಕಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ರಿಕಾರ್ಡು ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದೇ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ! ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು, ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಕೇಸುಗಳು ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡಲ್ಲ, ನೂರಾರಿವೆ. ಆದಿಕರ್ಣಾಟಕರು ಜಮೀನಿಗೆ ಅರ್ಜಿಹಾಕಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಡೆ ಆತಂಕಗಳು ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೆಗೂ ಅಪ್ಪಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಬೇಕು? ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಒಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಒಂದು ಸಡಯತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗಾದರೆ ನಮಗೆ ಏನು ಭರವಸೆಯಿರಬೇಕು? ನಮ್ಮ ನೆ ದೊಷವೇಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಜನರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯ ಸವರು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ 19 ಜನರು ನಮ್ಮ ಪರ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ)

ವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ! ಯಾವ ಅಧಿಕರ್ಣಾಟಕ ಕೇರಿಗೆ ಹೋದರೂ ಆ ಜನ ಯಾವ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡಾವಣೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನೇನೋ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿ, ಸೈಟುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರು ಅದ್ವಿ ಬಂದು ಲಾಯರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೋಟಿಗೆ ಹಾಕಿ, ನೆಟ್ಟಿದ್ದ ಕಲ್ಲು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. 3, 4 ವರ್ಷ, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತೀರ್ಪಾನವಾಗದೆ ಇವೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿ, ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮುಂದೆ ತಂದದ್ದೂ ಆಯಿತು.

4-30 P.M.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ತಮಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಲು ಬಹಳ ವಿಷಾದಪಡುತ್ತೇನೆ. ಭಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹಿಂದಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರದವರು ದುಡ್ಡು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಮೊದಲು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಅನಂತರ ಬೆರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಯಾಂಕ್ಷೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೆಲಸ ಮೊದಲು ನಡೆಯಲಿ, ಬಾಕಿಯನ್ನು ಅನಂತರ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಉದಾರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸವಾದರೂ ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಿದ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ತಿಂಗಳಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷೆ ಆಗದೆ 60-70 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಿಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲಾ ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಪಾವತಿಯಾಗದೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಭಾವಿಗಳು ಆದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಬೇಗ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಕೆಲಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸ ಏನೂ ನಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಇಂಥದ ಕೈಲ್ಯಾ ಹೀಗೆ ನಿಧಾನವೇತಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ಕೂಡರೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20-25 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲದೆ ಹರಿ ಜನರಿಗೆ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಸಹ ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಾವು ನೀಡಿದ ತಕ್ಕ ಸಹಾಯಗಳ ಅರ್ಥ ಒಂದೂ ನನಗೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಾವೇನೋ ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೇನೋ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಜನರಿಗೆ ಅತ್ತರಾಗಿ ನೌಕರಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ಇತ್ತರಾಗಿ ಮಾಡಲು ಜಮಾನಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಾಂತಗಳು ಹೀಗಿರುವಾಗ, ತಾವು ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಒದಗಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಅಪಾರವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದಾಗಲಿ, ಅವರಿಗೇನು ಅನು

ಕೂಲವಾಗಿದೆ? ಹೀಗಾದರೆ ಅವರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ?

ಇದೇ ರೀತಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನೂ ಸಹ ಇಲ್ಲವಾಗಿತ್ತು. ಪಿ. ಎಸ್. ಸಿ. ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾನೂನು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ತಯಾರಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರ ಅಡ್ವರ್ಟೈಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ವೇಕೆಸಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನಿನ್ನೂ ತಾವು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ, ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ತತ್ವ, ಪಾಲಿಸಿ ಇವುಗಳ ಅರ್ಥ ಒಂದೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜನ ಹರಿಜನ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪರಗೂ ಓದಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಲು ಸೌಕರ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ, ವೃಥಾ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇತ್ತ ನೌಕರಿಗಳೂ ದೊರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ; ಅತ್ತ ಜಮೀನೂ ಸಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತಿದೆ. "ಅನಾಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಾಬ್ಲೆಂ" ಕೂಡ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ತಾವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೇನೋ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಆ ಪೈಕಿ ಒಂದೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತವರ್ಗದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಅಶ್ರದ್ಧೆ, ಆಲಸ್ಯ ಇವುಗಳಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ರೈತ ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ತಕಾವಿಗೇ ಆಗಲಿ ರ್ಯಾಂಡ್ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಾಲಕ್ಕೇ ಆಗಲಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ, ಅವುಗಳೊಂದೂ ಆತನಿಗೆ ಸರ್ವಲಕ್ಕಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥದಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಇನ್ನಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳೊಂದೂ ಜಯಪ್ರದವಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನಾನವಳಿಯನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. "Information is being collected" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಯಾಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೇ ಹೊರತು, ಬೇರೆಯವರ ವಿಚಾರಕ್ಕೇ ನಾನು ಕೈಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಹರಿಜನರನ್ನು ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದನಂತರ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಜನಾಂಗದವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನೇನೋ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ, ಇಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಕೆಲ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ಆ ಅನುಕೂಲತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವೊಂದು ಈ ದಿವಸ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಸರ್ವೆಮಾಡಿರಿ. ಜನರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ, ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗಳೇನಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಮೂಲಾಂಗವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಏನೇನು ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತೀರೋ ನೀಡಿ. 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಸುಗಳ

ಜನರಲ್ಲಿರನ್ನೂ ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇ ಕೆಂದು ಕಾಕಾನ್ಹಿಟ್ಟುಪನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಮುಂದೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಅದು ನಮಗಿಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಗೊತ್ತಾದ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿಯೇ ನಾವು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಆ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಸಹ ಪದೇಪದೇ ತಮಗೆ ಆ ಉಪಕರ ನೀಡಿ, ಈ ಉಪಕರ ನೀಡಿ ಎಂದು ತೊಂದರೆಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನಾವು ಸದಾ ಕೈಯೊಡ್ಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಇರತಕ್ಕ ಷಡ್ಧ್ಯಾರ್ಥಿ ಕ್ಯಾನ್ಸುಗಳ ಸರ್ವ ನಡೆಸಿ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮಟ್ಟ ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗಿರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಒದಗತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟೇ, ಇದರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪಾದೇನಿದೆಯೇ ಅದನ್ನು ನೀವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ತಾವು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪಾದನ್ನು ನಾವು ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಒಂದು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಈಗಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ನಿರ್ದೇಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತಾವು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದಿರಲಾಗಿದ್ದ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗಿರುವುದು ಕೇವಲ ಏಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನುಳಿದ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೆ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 100 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಈ ಜನಾಂಗಗಳು ಮುಂದೆ ಬರಲಾರವು; ಕಾರಣ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾಲಿಸಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಅಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಈ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದು ತಾವು ಭಾರತಕ್ಕೊಂದು ಕಲ್ಯಾಣವುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನುಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಾಗದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಖಂಡಿತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳವರೇ, 1953-54ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಒಂದು ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಕೀಮ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿರುವ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲದೆಯೇ ಇದು ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಭದ್ರತೆಗೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಡಿರುತ್ತದೆಯೇ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಕಾಶನೀಡಿರುತ್ತದೆಯೇ, ಇದು ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸುವಂಥದಾ

ಗಿದೆ, ಎಂಬ ಈ ಕೆಲವಾರು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ವೆರ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಕೀಮ್‌ಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಬೇಕಾದಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ನ್ಯಾಯ.

ನಾವೇನೂ ಚಿಂತೆವಣಿಗೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಪಂತ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿರುವಂತೆ ದೇಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ಖಜಾನೆಗೆ ಬೇಗ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜನರ ಕ್ಷೇಮರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಜನರಿಗಲ್ಲಾ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ದಿವಸ ನಾವು ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಥ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಖೋತಾ ಬಿದ್ದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನಾ ದರೂ ಮಾಡಿ ಜನರ ಕ್ಷೇಮರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷಗಳವರು ಇದೊಂದು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿದು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ಟೀಕೆಗಳೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅಂತಹ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲ. ಈ ಟೀಕೆಗಳು ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಟೀಕೆಗಳು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ ಹೊಸ ನಗರ).—ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಹೇಳಬಾರದೆ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—1941-42 ರಲ್ಲಿ ತಾವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಒಂದು ಸರ್ವೆಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂಥ ಸರ್ವೆಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿದ್ದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಂಥ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ 1946-47ರಲ್ಲಿ ಆ ಖರ್ಚನ್ನು 9 ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಇದರಿಂದ ಏಕದಂ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಏರಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಲ್ಲಂದಿಲ್ಲೇ ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆಯು ದಿನೇ ದಿನೇ ಏರುತ್ತ ಬಂದುದರಿಂದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕಾದದ್ದೂ ಕೂಡ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ನಾವೇನೂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಖೋತಾ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತೇಗೆ ಸರಿಸಲಿವೆಂಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾವು ಅರಿತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ 1942-43ರಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆ ಇಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಏರಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲ ಸ್ಥಿತಿ ಚೆನಾಗಿತ್ತು. ಈಗಿನ ಹಾಗೆ ದೇಶಕ್ಕಾದ ಡಾಮರಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಏರಿಸಿದ ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚನ್ನು ವರ್ಷಪ್ರತಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, ಜನರ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಣ ಸಾಲದೆ ಬಂದು, ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ಕೋಟಿಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಎತ್ತುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ನೀವು ಆರ್ಥಮರ್ಥವಾಡಿ ಕೈಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲು, ಸಾಲಸೋಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡುವಂಥ ತೆರನೋವು ಈಗ ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಹೊತ್ತು ಆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ಡಿಪಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರಿಸಲಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಮೂಡ್ಲಗಿರಿಗೌಡ.)

ನಲು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ನಾವು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಅಸಾಧ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ದಿನ ಮಾಡದೇಕಾದ ತರನೋವು ಈಗ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದೂ ನಾವು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಇವರವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಖೋತಾ ಆದರೆ ಏನು? ಈ ಮೈಸೂರು ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಕೊರತೆ ಬಂದರೆ ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನು ಗುಣವಾಗಿ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಧಾಪಾ ಹಾಕತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆಯನ್ನು ವತನಕ ನಮಗೆ ಭರವಸೆಯಿದೆ. ಆ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಬಲ ನವಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ನಾವು ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಅಂಥ ದಿಗಿಲನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಾವು ಅದೃಶ್ಯವಾದುದ್ದಿಂಥ, ಯಾವ ಹಣಕಾಸಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಲಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ರಾಜ್ಯ ಭಾರದಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಈಗ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ನಾವು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ನೂನ್ ನೋಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಯಾವ ರೀತಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನೂ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಹಣವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆಂಬುದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ನೋಡಿ. ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂಥದು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕಿರುಕುಳಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಂಥದು, ಮತ್ತು ಯಾವುದನ್ನು ಜನಗಳು ತೊಲಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸಾರ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥದು ಎಂದರೆ, ಹತೋಟಿ. ಇದನ್ನು ಚುನಾವಣೆಗಳು ಮುಗಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ಜನರ ಮೇಲಿದ್ದಂಥ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ರಾಗಿಯನ್ನು ಹತೋಟಿ ಮಾಡಿ ವನೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದೆವು. ಈ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 90ರಷ್ಟು ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ತೊಂದರೆ ಕಿರುಕುಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತೇ ಸೇರಿರಲಿ, ಹದಿನೈದೇ ಸೇರಿರಲಿ, ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ರೈತನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ತಿನ್ನುವ ಅಧಿಕಾರ ಆತನಿಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ 90 ಪಾಲು ಜನರ ಶ್ಲಾಘನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬತ್ತದ ಮೇಲೆಯೂ ಹತೋಟಿ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದದನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಮನು ಣಿಕೊಟ್ಟು, ಇದುವರೆಗೂ ಇಟ್ಟ ದಾರಿಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಸಡಿಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಕರಿಗೌಡರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಸಹಜವಾದುದು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾರ್ಪಾಡನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು

ಕಡಮೆ ವೆಡ್ಡೆದಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಾಧನೆಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವೀಣರೇ ಹೇಳಿರುವಾಗ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದೇನೂ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಟೀಕಿಸಿದರೆ, ಈ ಟೀಕೆಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದವರಾಗಿ ನಾವು ಯಾರೇ ಆದರೂ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದಂತಾಯಿತು. ನಾವಿವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಧನೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇತರರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾವಿಂದು ಇಷ್ಟು ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೆನ್ನುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಹೊರೆಗೆ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಪ್ರಾಯಶಃ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರೂ ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. 1940-41ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಏನೊಂದು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗಲೂ ಹಣಕಾಸಿನ ಹೊರೆ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತೆಲೆನಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಗಾಗಲೇ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದುದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ಅತ್ಯಧಿಕವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯೇ ಆಗಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡದೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಈ ತೊಂದರೆ ಬಂತೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟರೂ ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಬರ್ಚನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಸರಿತಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಗಲೇ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಈ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಂದೆರಡು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ಕ್ಷಣ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಏನೊಂದು ಕಷ್ಟಬರುತ್ತದೋ, ಏನು ಹಾಹಾಕಾರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೋ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆ, ಭ್ರಾಂತಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಅದರೂ ಕೂಡ ಈಗಲೂ ಜನಗಳಾರೂ ತಮಗೆ ಬೇಕು ಬೇಕಾದ ಸುವಿನಸುಪತ್ರಗಳ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮೂರು ಕಾನು ಆರುಕಾನು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ನಮ್ಮ ಜನರು ಅಷ್ಟು ಸುನುಸುತರು, ಅಷ್ಟು ತಿಳಿವಳಿಕಸ್ತರು. ಅಂಥವರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವುಗಳು ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಜನರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದು, ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ದೇಶವನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯುವುದು ಎಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಂದು ನಾನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಾಪಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ತಮ್ಮ ಮೆಮೊರಾಂಡಮ್ ಅರನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ:

“.....normal increases due to increments to staff, increased cost of materials, extra staff and equipment to existing institutions, etc.”

ಈ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 19.6.47ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಇತರ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು? ಏಕದಂ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಯಿದ್ದು, ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ, ಆರು ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿತು. ಹೀಗೆ ಆರು ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿದ್ದು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಖರ್ಚನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸರಿತೂಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳದೆ ಮಾಡದೆ ಏರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನಮಗಿಗ ತರನೋಗಿರಬಹುದು. ಇದ ನಿಗ ಸರಿತೂಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ವೇಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ನಾವುಗಳು ಎ ದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಖಾಯಮಾಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಯಾವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲೇ ಬೇಕು. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲೇಬೇಕು, ಹಾಗೂ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಕ್ಷೇಮ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಏನುಗಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೆನ್ನುವುದು ಅದೇ ತದ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶವನ್ನು ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಚಳವಳಿಯಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಏರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಏರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಈಗ ಏಕದಂ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಜನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಬೇಕು.

ಅಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆ ಯನ್ನು ತಂದು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಖರ್ಚುಮಾಡು ತಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಪ್ರೈವಿಮ, ಸೆಕೆಂಡರಿ— ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡು ವುದು ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ತೆಗೆದಿ ದ್ದೀರಾ?

Sri H. SIDDAVEERAPPA ((Minister for Home and Industries).—Statistics can be given. Please read the Finance Commission's Report wherein it is stated that Mysore has spent the highest amount in India, so far as social service is concerned, even including education. You cannot expect a better authoritative document than the Finance Commission's Report.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಅವರು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಮರುಳಾಗುತ್ತೀರಲ್ಲ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಚ್. ಮೂಡ್ಲಗಿರಿಗೌಡ.—You cannot be so uncharitable as that.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮಾತ್ರವೇ ಆಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಟನ್ನೂ ಎದುರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿ ರುವಾಗ ಇಂಥ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರಲೇಬೇಕು. ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್ನಿಂದ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಟ್ (A) ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಬೇರೆ (A) ಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಇಂಟೆಗ್ರೇಷನ್, ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಹುಟ್ಟುವಳಿಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 75ರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟನ್ನೂ ನಮಗೂ ಕೊಡ ಬೇಕು; ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾ ಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆ ಯದು. ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಗುರುತವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿರುವುದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದ ವರಮಾನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳೂ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬಹಳ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ದೂ ಅಗದೇಯಿರುವಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಈಚೆಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಾಗ ತಾವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂಬ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಸಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಾರೆ, ವಿಮುಖರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ಷಾಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಇಷ್ಟು ಉದಾರವಾಗಿ ಸಹಾಯವನ್ನೊದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಸಹಾಯ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ಸುಮಾರು 75 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಹಾಯವನ್ನೊದಗಿಸಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಭಾಸದ ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು—ಅವರವರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಫೋಲಾಗದೇಯಿರುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರ ಘನತೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದ್ದೇವೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ನಮ್ಮ ಹಣದಂತೆ ಸರಿ ಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕು. ಹೀಗಾಗುವ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೂ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎ. ಮೂಡಗಿರಿಗೌಡ.)

ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೂ ಎರೊ ಧಕ್ಕದವರೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನೇರವಾಗಿಯೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು. ಆ ಸಾಲಗಳ ಮೇಲಿನ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ಕಂತುಗಳನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ವಸೂಲಾಗಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ವಸೂಲುಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಸರ್ಕಾರ ಹಣಕಾಸಿನ ಕಪ್ಪುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಾಲವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾಗೃತ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಉದಾಹರಣೆಮಾಡ ಬಾರದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಹಣ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಾರವಲ್ಲದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಹಣದ ಮೇಲೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ: ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳದೆ ಬರಿಯ ಮನೆಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನುಕೊಡಬೇಕು ಇದು ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಜೊತೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾದರೆ, ತನಗೆ ತಾನೇ ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ನೀವು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಒಪ್ಪರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮನೆಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಿಂತ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೇ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಜಮೀನುಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಕಸೆಯೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು. ಅರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

5 P.M.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಏನು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಸುಗಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹಣವನ್ನೂ

ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸುವುದೇಕೆ; ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು, ಊರಿನ ಬೀದಿಗಳು, ಗ್ರಾಮವೈಯ್ಯಾಳ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಭಾವನೆಗೂ ಏಕೋ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಗ್ರಾಮಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೂ ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಬರಿಯ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ. ಭಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಏಜವಾಗಿ ಅದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವಿದೆ. ಏರ್ಚು ಸಂಹೇಬರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಎರೇಜಸ್ ಸ್ಕ್ರೀಮ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು; ಆ ಯೋಜನೆಯಂತಾಗ ಬಾರದು ಇದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಧನವಾಗಿ ಹೋಗೋಣ. ಮೂರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾಲ್ಕು, ಐದು ಅಥವಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸೋಣ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಈ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯಾವಾಗಬೇಕಾದರೂ ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರು ಏನು ಏನು ಯೋಜನೆಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನೇರವಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟು ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಏನೇನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದವೆಯೋ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿವೆಯೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನೊಡಗಿಸುವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ, 1½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಇರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಇಂಥ ಆಶಾದಾಯಕವಾದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದು ದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. CHAIRMAN (Sri K. V. Shankara Gowda).—The House stands adjourned till 12 O'clock tomorrow.

The Assembly adjourned at Three Minutes past Five of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Friday 13th March 1953.